

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. január

Adventszemle

Missionmunka a

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Ki vagyok?

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Eseménynaptár 2013-ra
- Nyugvóra tért

8 Alapcikk

Az Adventszemle szerkesztősége

Missziómunka a nagyvárosokban

11 Ismerjük meg adventista családjunkat

- A marosvásárhelyi „B” gyülekezet
- Vietnam

12 Misszió 2013

Ciprian Iorgulescu

„Én imádkoztam érted!”

14 Misszió 2013

Az Adventszemle szerkesztősége

Hírek a nagy küzdelem hadszínteréről

16 Nékem az élet Krisztus Mezei Áron

Mikor félnem kellene is, én bízom Tebenned

17 Egészség

*Allan R. Handysides,
Peter N. Landless*

Szív- és érrendszeri betegségek

18 Jelenkori történelem

Gheorghe Modoran

Az állam és az Adventista Egyház kapcsolata a kommunizmus első éveiben

20 Missziónapló

Pavel Memete

Valdens lelkészek

22 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

Jelenések könyve az egyház számára

24 Tapasztalat

Doinița Ciobanu

Isten tenyerében

26 Társadalmi nevelés

Mihail Baciu

Biztonságban van a gyermeked?

29 Kiadói újdonságok

Florin Bică

Új folyóirat gyermekeknek: Nota 10

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Ki vagyok?

31 Szívtől szívnek

Adrian Bocăneanu

Tegyünk jót egymással!

2013. január. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romica Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Ki vagyok?

Ki vagyok? Mi életem küldetése?

Ezeket a kérdéseket legalább egyszer feltezzük az életben. Egyesek azt állítják, hogy ezek ihletett kérdések. Einstein szerint a siker alapját a „jó és ihletett” kérdések képezik. E kérdésekre a válaszokat gyakran természetesnek tartott területen keresik, ám meghívlak, hogy ebben az esetben a választ lelki síkon keressük.

Új év kezdetén vagyunk. Magunk mögött hagytuk a nem épp megtisztelő múltat, és „megújulva” megyünk előre. Ilyen értelemben helyénvaló a kérdés: „Ki vagyok én és mi az életem küldetése, missziója? Milyen lelki önazonosságot szerzek 2013-ban?”

Azzal a céllal tettem fel a kérdéseket, hogy az előttünk álló évben találjunk tájékozódási pontokat és ösztönző forrásokat. Miközben élettapasztalataimban és Isten Igéjében kerestem a válaszokat, az egyik gyülekezetben megszólított egy gyerek és azt kérdezte tőlem: „A Máté 25. fejezetében található tíz szűz példázatában ki az éjféλι kiáltás?” A maga során neki is válaszolnia kellett tanítója kérdésére. És miközben tőlem várta a választ, így folytatta: „Nem mi vagyunk azok?”

Kérdése villámcsapásként ért. Szinte betegen ismételtettem magamban, amíg saját kérdésemmé nem vált. A Biblia néhány megszívlelendő dolgot tár elénk az „éjféλι kiáltásról”. Vajon, én vagyok az éjféλι kiáltás? Te vagy az? Vagy... mi, az Adventista Egyház vagyunk az? Tudtam, hogy mi vagyunk az alvó okos szűzek, de ki az „éjféλι kiáltás”?

Először éjfélkor jelenik meg a „kiáltás”. Szó lehet itt lelki éjszakáról is, amikor még a bölcsek is alszanak. Miközben az egész vallásos világ alszik és álmodik, a „kiáltás” ébren van és örökösödik. Küldetése az, hogy a Völegényre figyeljen, ismerje meg a szűzekkel és a menyasszonyával való találkozásának tervét és programját. Nem engedheti meg magának, hogy elszunnyadjon és

levegye tekintetét a Völegényről. Ő a Völegénnyel jár, és az embereknek hirdeti Annak eljövételét.

Az éjszaka hírnökének személyes üzenete van, ám „kiáltása” minden alvóhoz és az egész természethez szól. Felhívás ez a személyes tapasztalatszerzésre: „Ímhol jó a völegény! Jöjjetek eléje!” (Mt 25:6). Ez a tapasztalat várakozást, készülődést, örömet és odaadást igényel.

Bennünket arra figyelmeztet, hogy az Úr Jézus nem köti személyhez a „kiáltást”, mivel nem fontos az, hogy ki a kiáltó. Nem órá kell, hogy figyeljenek az emberek, nem a kiáltó egyházára, de még az erkölcsére és jellemére sem. Nem az a fontos, aki kiált, hanem az, „Aki jön”.

A kiáltó idejét nem a várakozó szűzek társágában tölti, nem fárad el, nem alszik el, nem saját mécsesére, saját fényére figyel, hanem a Völegényre. Számára „Aki jön”, az jelenti a mindenséget, lényének egyetlen értelmét. Ő a Völegény családjához tartozik, menyegzői légkörben él még azelőtt, mielőtt a szűzek fogadnák Jézust. Boldogan megy a Völegény elé, és meghívja az embereket, hogy menjenek be az üdvösségre.

Ki vagyok? Mi életem küldetése? Mi lesz 2013-ban lelki életem értelme? Milyen kiáltás hallatszik lelkemből, otthonomból, gyülekezetemből? Mert a kiáltás meghatározó. Megmutatja, hogy ki vagyok, és mit szeretek valójában. Ki vagyok? Ki vagy? Kik vagyunk? „És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliomot... Ezt mondván nagy szóval: Féltétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait!” (Jel 14:6,7).

Te vagy az éjféλι kiáltás! ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Támogasd Bukarest első egészségügyi központját

Egy adventista egészségügyi központ magalakítása Bukarestben sokkal közelebb áll a valósághoz, mint valaha. Eddig több mint 600 000 eurót fektettek be (a Divízió, az Egyházterület és a Popa Tatu gyülekezet hozzájárulásával) a fővárosi Drumul Taberei lakónegyedben található épület megvásárlásába.

A befejezéshez kisebb átalakításokra lesz szükség, majd be kell szerezni a klinika felszereltségéhez elengedhetetlenül szükséges korszerű orvosi műszereket és eszközöket.

„E befektetés által szeretnénk különböző szakorvosokból álló csoportot létrehozni, de különösen azt szeretnénk, hogy az emberek számára olyan egészségügyi központot létesítsünk, amely a betegségmegelőzésre és a betegek egészséges életmódra való nevelésére összpontosít. Már évek óta szervezünk táplálkozási tanfolyamokat, egészségügyi kiállításokat és jó lenne folytatni ezeket. Továbbá azt hiszem, eljött az ideje annak, hogy az itt élő embereknek állandóan felkínálhassuk e szolgáltatást, mivel egyre nagyobb erre

az igény és az érdeklődés” – mondta George Pirlitu lelkes, a Hetednapos Adventista Egyház Munténiai Egyházterületének elnöke.

Támogathatjátok a bukaresti Adventista Egészségügyi Központ létrehozását a következő BCR bankszámlaszámon keresztül:

RO09RNCB0074029236240001, vagy a helyi gyülekezetekben is. Ez utóbbi esetben írjátok rá a borítékra: *Adomány a bukaresti Adventista Egészségügyi Központ részére.*

Forrás: Adventista Info, 610/2012. november 30.

„Nagyhangon!” Emelj szót a családon belüli erőszak ellen

Az újabb, családon belüli erőszak elleni kampánynak az a célja, hogy meggyőzze az áldozatokat – a női személyeket –, hogy foglaljanak állást, beszéljenek helyzetükről és értesítsék a hatóságokat is.

A kampányt az ADRA szervezi, Bukarest Főpolgármesteri Hivatalával, az Ancis Egyesülettel, a Sanovita céggel és a Viața și Sănătate Kiadóval közösen.

A kampány valós adatokra épít, amelyek rámutatnak arra, hogy a 2012-es év első tíz hónapjában az Országos Rendőrfelügyelőség 1060 családon belüli erőszakos cselekményről tud, amelyekből 88 gyilkossággal, 800 pedig testi sértéssel vagy más erőszakos cselekedettel végződött.

„Szeretnénk felkínálni a nap mint nap elhallgattatott áldozatoknak azt a lehetőséget, hogy visszautasítsák ezt

a kényszerhelyzetet. És nem csupán egy jól hangzó, figyelemfelkeltő kampánnyal állunk elő. Konkrét megoldásaink vannak: védett lakásokkal rendelkezünk, amelyekben akár hat hónapig is lakhatnak az áldozatok, élelmet, jogi tanácsadást, pszichológiai szakrendelést biztosítunk, és mindezt szorosan együttműködve a helyi önkormányzattal és más nem kormányzati szervezetekkel” – mondta Sorin Goleanu, az ADRA Románia igazgatója.

„Egy áldozat akkor követ el nagy hibát, amikor hallgat és csendben szenved, arra várva, hogy az elkövető megváltozzon, és megbánja tettét” – figyelmeztet Alina Bordaș-Mohorea, pszichológus.

Habár az áldozatok több mint fele középiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkezik, attól való félelmük-

ben, hogy utcára kerülnek, valamint az érvényben levő jogszabályok ismeretében hiányában elfogadják a megalázó helyzetet, amelyet azok a személyek okoznak, akiknek szeretniük és gondoskodniuk kellene róluk.

E nagyszabású összefogásnak köszönhetően minden alapvető szükséglet biztosított: védett lakások, ahol akár hat hónapig is lakhatnak az áldozatok, élelem, jogi tanácsadás, pszichológiai szakrendelés, valamint új életkilátások lehetősége, amelyet a hatósággal és a nem kormányzati szervezetekkel való együttműködés tesz lehetővé.

Továbbá, a nehéz helyzet teljes mértékű megoldása érdekében a szolgáltatás az elkövetők számára felajánlott tanácsadást is magában foglalja.

Forrás: Adventista Info, 613/2012. december 21

Tájékoztató kampány arra vonatkozóan, hogy a jogi személyek felajánlhatják jövedelemadójuk 20%-át az ADRA Románia támogatására

Kevesen tudják, hogy a jogi személyeknek lehetőségük van jövedelemadójuk 20%-át egy nem profitorientált szervezet támogatására átutalni. Ezért az ADRA Románia tájékoztató kampányt indított, hogy felkínálja a

lehetőséget terveit támogatásához. „Az adományozókkal való beszélgetéseink során rájöttünk, hogy kevesen ismerik a törvényt, mely szerint a jogi személyek jövedelemadójuk 20%-át felajánlhatják az ADRA támogatására.

A gyakorlatban ez úgy történik, hogy az állam nyújtja a támogatást, amit a befizetett adóból törleszt. Ezáltal minden jogi személy eldöntheti, hogy mit

szertne tenni azzal a pénzzel, amivel az államnak tartozik” – mondotta Sorin Goleanu, az ADRA Románia igazgatója.

Bővebb tájékoztatás az ADRA Románia honlapján (www.adra.ro) vagy a 021 25 25 117-es telefonszámon.

■ VILÁGEGYHÁZ

PULSmeet – Ifjúságvezetők találkozója

Az Inter-Európai Divízióban a 12.12.12 az ifjúságvezetők számára jól ismert dátum, mivel e napon kezdődött el a németországi Schoenblick városban az ifjúsági találkozó.

A találkozón, amelyet december 12–16 között rendeztek meg az ifjúságvezetők és ifjúsági lelkészek számára, közel 600 személy vett részt, többségük Európából.

Az Inter-Európai Divízió Ifjúsági Osztályának igazgatóját, Stephan Sigg

testvért, aki szervezője is volt a találkozóknak, meglepte az ifjak nagy érdeklődése a találkozó iránt. „Hozzávetőlegesen 400 résztvevőre számítottunk” – mondta Sigg, „de meglepett a jelentézők nagy száma. Mindez azt bizonyítja, hogy az egyház törődik a fiatalokkal.”

„E találkozó által, amelynek a PULSmeet nevet adtuk, és amely az ifjúságvezetők felkészítését szolgálta, szeretnénk az egyház pulzusa, az ifjak pulzusa,

a világ pulzusa lenni, hogy kifejezhessük az isteni szeretetet” – folytatta Sigg.

A meghívottak között volt Ted N. C. Wilson elnök, Jan Paulsen, az Adventista Egyház volt elnöke, Bailez Gillespie, Johann Gerhardt és Japhet de Oliveira is. Első felszólalásában Jan Paulsen testvér felhívást intézett az egyházhoz: „Kérlek, beszéljétek a fiatalokkal”. Meghívlak, hogy vegyünk komolyan szavait.

Forrás: www.euroafrica.org

Mondj NEM-et az intoleranciának, diszkriminációnak és rasszizmusnak

Az Adventista Egyház elítéli a rasszizmus és intolerancia minden formáját. Az egyház töretlenül hisz minden ember méltóságában, vallási vagy nemzeti hovatartozásától függetlenül. A tisztaság, méltóság és szeretet lábál tiprása ellentmond Megváltónk, Jézus Krisztus tanításainak. Mindannyian Isten gyermekei vagyunk, és egyformán méltók ahhoz, hogy megálljunk előtte. Emlékeznünk kell tehát arra,

hogy az ítélet nem az emberek, hanem Isten kiváltsága.

Keresztényekként és emberekként, akik megteremjük a Szentlélek gyümölcseit, arra hívatunk, hogy viselkedjünk tiszteletteljesen és szeretetteljesen. Ez mennyei parancs. A keresztény ember szókincse nem tartalmazhat vádoló és erőszakos kijelentéseket.

Minden helyi gyülekezet arra hivatott, hogy e mennyei elveket érvénye-

sítse, és elhatárolódjon mindazoktól, akik áthágják az egyetemes testvériség szabályait. Segítsen meg az Úr, hogy szeretetteljes lelkületet és összhangot ápoljunk ott, ahol élünk. Segítsen meg, hogy Krisztus jellemét tükrözhesse életünk.

*Bruno Vertallier,
az Inter-Európai Divízió elnöke*

Forrás: www.euroafrica.org

Határozat: A Hetednap Adventista Egyházban a hivatalos kapcsolatok és a vallásszabadság különálló és különleges missziómunkát képeznek

A hivatalos kapcsolatok és a vallásszabadság területei a Hetednap Adventista Egyház számára fontos és különleges missziómunkát képeznek, összegezték az Inter-Európai Divízió adventista elöljárói az Archamps-ban, 2012. november 2-a és 6-a között megtartott munkamegbeszélés végén. Az egyöntetűen megszavazott határozat hangsúlyozza, hogy a divízióban az egyház minden szintjén figyelni kell e terület fejlődésére. Vallási kisebbségként a Hetednap Adventista Egyház számta-

lanszor megszorításokkal és diszkriminációval szembesült. Ezért olyan fontos megvédeni Európában az alapvető emberi jogot, a vallásszabadságot.

A hivatalos kapcsolatok és a vallásszabadság különálló és különleges misszióterületei a Hetednap Adventista Egyháznak, ezért a hívők és a vezetők felkészítésére van szükség a vallásszabadság támogatása és védelme érdekében, a megfelelő eszközökkel.

Az egyházvezetők szerint különleges figyelmet kell fordítani e stratégiai

missziómunkára, továbbá szükséges anyagi forrásokat kiutalni a lelkiismereti szabadságot népszerűsítő programokra. Továbbá elhangzott a javaslat, hogy minden gyülekezetben rendezzék meg a Vallásszabadság Napját, ugyanakkor minden adventista tag váljon hazájában a Vallásszabadság Nemzetközi Egyesülete tagjává.

*Forrás: Adventista Info,
6/10/2012. november 30.*

Életét adta Krisztusért

Az adventista misszionárius, John Lello, Pápua-Új Guineában tevékenykedett, és egy munkabalesetben lelte

halálát. 46 éves volt, nő, két kislány édesapja. A tragikus esemény az elmúlt év novemberében történt, miközben fát vágott a misszióközpont részére.

Lello testvér családjával együtt dolgozott Pápuaúban, 2009 óta. Munkája nagy részét az animista vallású Ama törzsben végezte. Ez a törzs nehezen megközelíthető vidéken élt, ahová csak repülőgéppel vagy csónakkal lehetett eljutni.

Egy cikkben John Lello kifejtette, hogy meg van győződve arról, hogy

Isten vezette őt és családját Pápua-Új Guineába, és hozzátette: „egy dolog biztos – Ő arra hív, hogy ajánljuk fel Neki mindenünket.”

John Lello Dél-Afrikában, Cape Townban született. Fizikus diplomát, majd mesteri fokozatot szerzett az oktatástudományok terén. Mielőtt missziómunkába állt volna, matematikát és fizikát tanított egy adventista iskolában.

Forrás: www.adventist.org

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2013-RA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
február 20–23.	Keresztény Sáfárság Osztály Megbeszélése	Bukarest	Erika Puni, igazgató, Keresztény Sáfárság Osztály, Generál Konferencia
március 31 – április 1.	Az Unió Kiértékelő Bizottságának ülése	Bukarest	Unió
április 16–28.	Választási közgyűlések az egyházterületeknél	az egyházterületek székhelyei	Gabriel Maurer, az Inter-Európai Divízió titkára
április 29 – május 4.	Európai egészségügyi konferencia	Prága, Csehország	Inter-Európai Divízió
május 14–19.	Vallásszabadság fesztivál	Bukarest	John Graz, Vallásszabadság Osztály, Generál Konferencia
július 1–14.	Adventista ifjúsági világkongresszus	Pretoria, Dél-Afrika	Gilbert Cangy, Generál Konferencia, Ifjúsági Osztály
július 30–augusztus 4.	Európai adventista ifjúsági kongresszus	Újvidék, Szerbia	Stephan Sigg, Ifjúsági Osztály, Inter-Európai Divízió
augusztus 14–18.	Országos öskertábor	Olténiai Egyházterület	Ifjúsági Osztály
szeptember 1–6.	Könyvevangélista találkozó	Méhkert, Brassó megye	Howard Faigao, Kiadói Osztály, Generál Konferencia
november 17–18.	Az Unió Költségvetési Bizottságának ülése	Bukarest	Unió

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Felhívás

2013 áprilisában minden egyházterületen általános gyűlés lesz az alábbi program szerint:

EGYHÁZ- TERÜLET	ÉSZAK-ERDÉLY	DÉL-ERDÉLY	MOLDVA	OLTÉNIA	BÁNÁT	MUNTÉNIA
Időpont	április 16.	április 18.	április 21.	április 23.	április 25.	április 28.
Helyszín	Kolozsvár	Marosvásárhely	Bákó	Craiova	Arad	Bukarest

■ NYUGVÓRA TÉRT

Illyés Mária

Illyés Mária 1920. április 9-én született az erdélyi Mezőbodonban a Máthé család nyolc gyermeke közül elsőként. Nagyszülei és szülei voltak az első adventisták Mezőbodonban. Huenegardt testvér keresztelte őket. A Máthé szülők gyermekeiket keresztény nevelésben, Krisztus várására tanították. Mária testvérnő már 14 éves korában keresztesség által szövetséget kötött az Úr Jézussal, s így az Adventista Egyház tagja lett. Mindig aktívan részt vett a gyülekezeti életben, s hűséggel szolgálta Mesterét élete végéig.

Már gyermekkorban megtanulta, hogy a mindennapi kenyér megszer-

zése áldozatos munkát igényel. Szorgalmas, dolgozó szülők gyermekeként ő maga is igen korán elkezdett dolgozni. Ez élete végéig jellemezte.

1943. április 23-án házasságra lépett Illyés Ferencz prédikátorral, akivel boldog házasságban élt 52 évig. Házasságukból két gyermek született: Magdi és Gabika. Az utóbbi korán meghalt, s ez mély nyomot hagyott a szülők lelkében, de Krisztus eljövételére és a halottak feltámadására vetett reménységük ezen a próbán is túlszárta őket.

Együtt osztoztak az evangélium szolgálatának terheiben, örömeiben. Mária testvérnő támasz volt férje számára a szolgálatban. Nem hátrált meg az akkori idők megszorító körülményeiben sem, és bátran támogatta férjét a szolgálatban. Mint lelkészfeleség örömmel fogadott vendégeket a hajlékukban, annak ellenére, hogy munkásságuk kezdetén lelkészi lakásuk és megélhetési körülményeik szűkösek voltak.

Szolgálatuk során több erdélyi adventista gyülekezetben szolgáltak: Marosludason, Désen, Szászrégenben, Marosvásárhelyen és ezek környékén. Aktív munkásságukat Marosvásárhe-

lyen fejezték be. Illyés Mária testvérnő Istentől kapott kellemes szoprán hangjával szívesen énekelt a gyülekezetek kórusaiban. Nyugdíjba vonulásuk után még sokáig a marosvásárhelyi „A” gyülekezet énekkarában szolgált.

1995-ben özvegy maradt, de töretlenül megőrizte optimizmusát. Életének 92. évében, 2012. december elsején, szombaton délben megpihent az Úrban. Temetése a marosvásárhelyi református temetőben volt, ahol mindannyiunk Illyés nénijétől a gyászoló családdal együtt búcsúzott a hittestvérek, ismerősök, szomszédok népes serege.

A gyász-szertartáson több lelkész és lelkészfeleség vett részt. A búcsúztatót Tamási Károly lelkész, míg a Nyugalmozott Lelkészek Szövetsége részvételnyilvánítását Gyéresi József lelkész tolmácsolta.

A kápolnában Timis-Balázs Sándor lelkész, míg a sírnál Szász Ernő lelkész, egyházterületi titkár szólt a vigasztaló igét: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él” (Jn 11:25).

Írta: Szász Ernő

Missziómunka a nagyvárosokban

Az egyház missziómunkára rendeltetett. Ezt gyakran elfelejtjük. Hirdetni kell minden embernek, hogy az Úr Jézus a Golgotán legyőzte a bűnt. Sőt mi több, a Hetednap Adventista Egyház – a Maradék – arra hívatott, hogy előkészítse az Úr eljövetelét. A világnak meg kell tudnia, hogy most folyik az ítélet, és hamarosan minden embernek számot kell adnia döntéséről.

Ma közel 7 milliárd ember él a földön. Ennek a fele városban lakik. Egyházunk ezért összpontosítja missziós erőfeszítéseit különösen a nagyvárosokra. A 2013-as évtől kezdődően a világ több nagyvárosában programok indulnak, tervek valósulnak meg, amelyek célja az igazság hirdetése.

A föld végső határáig

A terv az, hogy a nagyvárosokban az egyház minden szintjén szolgáló tagok végezzenek saját missziómunkát. Ami a Generál Konferenciát illeti, az amerikai New York várost választotta, nem csupán azért, mert ez a világ egyik legnagyobb városa, hanem mert több mint egy évszázaddal ezelőtt Ellen White azt tanácsolta, hogy ebben a városban különleges missziómunkát kell végezni. Ezt írta: „1901 januárjában New York-i tartózkodásom alatt kaptam egy látomást e várossal kapcsolatosan. Minden éjszaka megmutattatott nekem az út, amelyen testvéreimnek járniuk kellene. A hatalmas New Yorkban az üzenetnek úgy kell terjednie, ahogyan terjed a meggyújtott lámpás fénye. Isten munkásokat fog rendelni erre a munkára, akik előtt az Ő angyalai fognak járni.” (*Missziómunka a nagyvárosokban*, Bukarest, Viața și Sănătatea, 2012, 73. old.)

Az Inter-Európai Divízió, amelyhez hazánk is tartozik, e tervet a svájci Genf városában szeretné kivitelezni. Nem ez a divízió területén található legnagyobb város, de Genfben van számos nemzetközi szervezet székhelye, így befolyásos helyszínek számát. Ennek értelmében a genfi

missziómunka által nem csak a helyi lakosoknak, hanem számos odalátogatónak is hirdetni szeretnénk üzenetünket.

Hazai szinten minden helyi egyházterület felkészült arra, hogy több fontosabb városban hirdesse az üzenetet. Elbeszélgettünk mindegyik egyházterület elnökével, így hát be tudunk számolni a konkrét tervekről.

Bánáti Egyházterület – Ez a terület a következő városokat választotta: Temesvár, Arad és Nagyvárad. E három városban közel 700 000 ember lakik, ezek közül 1900 az Adventista Egyház tagja.

A Bánáti Egyházterület célul tűzte az adventista tagok lelki megújulását és ébredését, valamint az egyházon kívüli emberekért végzett szolgálatot. A missziós terv részei: könyvevangelizálás, bibliai szemináriumok, nyilvános evangelizációk, egészségügyi kiállítások, egészségügyi klubok, egészségügyi karaván stb.

Ígéretes eredményeket mutatnak a már elindított tevékenységek. Aradon, az egészségügyi kiállításra közel 1200 személy látogatott el, Nagyváradon pedig hozzávetőleg 700 személy vett részt hasonló rendezvényen. A *Gyermekváros* vagy a *Valdens lelkész* tevékenységek megmozgatták úgy a lelkészek, mint a tagok missziós lelkületét, ugyanakkor felkeltették ezen városok lakóinak vallásos érdeklődését.

„Arra vágyunk – mondta Mihai Maur testvér, a Bánáti Egyházterület elnöke –, hogy a hármas angyali üzenet felrázza e három nagyvárost. Tudjuk, hogy az Üdvözítő eljövetele nagyon közel van, és a körülöttünk zajló események előkészítik a terepet a munka befejezésére. Abban a megtiszteltetésben van részünk, hogy részesei lehetünk az isteni megbízatásnak, és egyesíthetjük erőfeszítéseinket a nagyvárosi misszióban. Célunk, hogy e három városban új adventista gyülekezet alakuljon.”

Arad

Moldvai Egyházterület - Bákó, Galac és Jászváros a három város, ahol Moldvában elindul a „Misszió a nagyvárosokban” elnevezésű program. E három város összesen 630 000 lelket számlál, ebből 5 300 hetednapi adventista.

2012 őszén már több missziós tevékenység indult itt útjára. A komolyan vett munkának nem maradt el az eredménye. A bákói – Virgil Stroescu testvér által szervezett – egészségügyi program egyik résztvevője, aki kezdetben nagyon óvatos és kételkedő volt, egyre közelebb került egyházunkhoz. Ma már rendszeres látogatója az istentiszteleteknek, sőt zenei tevékenységével aktív résztvevője ezen alkalmaknak.

Erre az évre mindhárom városban ifjakkal szóló missziós tevékenységet, könyvevangelizálást, egészségklubokat, koncerteket, jótékonyági akciókat, nyilvános evangelizációkat stb. terveznek.

„A nagyvárosi missziómunka ihletett terv, amelyről Ellen White sokszor tesz említést írásaiban. Hisszük, hogy életképesnek bizonyul egyházterületünkön, és hogy nagyon jól kapcsolódik a misszió általi megújulás és ébredés programhoz. Arra vágyunk, hogy ez a munka örökre szóló eredményeket hozzon” – mondta Paul Pauliuc testvér, a Moldvai Egyházterület elnöke.

Munténiai Egyházterület – Az idei évtől Bukarestben a „Misszió a nagyvárosokban” program keretében több missziós tervet ültetünk gyakorlatba. A 2011-es népszámlálás adatai szerint a fővárosnak 1 600 000 lakosa van, ebből 4700 adventista.

Piața Universității, Bukarest

A bukaresti missziómunka főbb irányvonalai a következők: az egészséges életmód bemutatása és népszerűsítése, holisztikus (teljes körű) nevelés, a társadalmi közöny elleni mozgalom, hivatásos kommunikáció, a jelenvaló prófétikus üzenet hirdetése, valamint az, hogy a fővárosi gyülekezeteket helyi befolyásközpontokká alakítsák. Hogy mindez megvalósuljon, mindenre kiterjedő terveket kellett készíteni.

Az egyik, már elindított terv a fogyatékkal élő személyek segítése, szolgálata. Ezt a tevékenységet a „Kelj fel és járj” Egyesület végzi. Munkájuknak különleges visszhangja van, és a résztvevők megtapasztalták a mennyi áldását.

A „Misszió a nagyvárosokban” projektet, ha Isten időt és kegyelmet ad, 15 évre tervezzük. Ezalatt a bukaresti adventista egyház igazi, nyílt hívók gyülekezete kell, hogy legyen, amelynek jelenvaló prófétikus, lelki üzenete van minden társadalmi réteg számára. Ez az üzenet reményteljes és a Biblián alapul; elismert, mivel egészséges életmódot hirdet, és lényegre törő, teljes körű oktatást szorgalmaz, valamint munkába szeretné állítani a társadalmilag közömbös személyeket” – jelentette ki a Munténiai Egyházterület elnöke, Georget Pîrlitu testvér.

Olténiai Egyházterület – Az egyházterület legnagyobb városa Craiova. Több mint 300 000 lakosából közel 1 000 adventista.

A craiovai missziómunka már 2012 őszén elkezdődött. Azonnali eredménye az volt, hogy novemberben 10 klubot indítottak a testvérek (4 egészség-, 2 nyugdíjas, 1 családi, 1 főző-, 1 dohányzás leszoktató klubot). Hozzávetőlegesen 270 személy iratkozott fel ezekre a tevékenységekre a könyvevangélista kampányoknak köszönhetően. Továbbá több száz személy fejezte ki óhaját, hogy szeretne részt venni a bibliatanulmányozó iskola levelező tanfolyamain.

Az általános terv néhány fontosabb célkitűzése a következő: a tagok munkássága személyes befolyási körökben; missziómunka házról házra; közintézmények felkeresése; nyilvános evangelizáció; utcai rendezvények és médiaprojektek. Ezekkel a célkitűzésekkel újabb két városra terjed ki 2013 őszétől a munka: Pitești és Râmnicu Vâlcea.

„Ellen White is fontosnak tartotta, hogy missziós erőfeszítéseinket a nagyvárosokra kellene összpontosítanunk, és ez megerősít abban a hitben, hogy mindez Isten jelenre szóló tervének a része” – mondta Daniel Delcea, az Olténiai Egyházterület elnöke.

Bacău

Craiova

Látkép, Kolozsvár

Észak-Erdélyi Egyházterület – A „Misszió a nagyvárosokban” programmal Erdély kulturális fővárosát, Kolozsvárt célozzuk meg. Itt közel 310 000 lakos él, ebből 1000 adventista.

Kolozsváron az evangélikációs terveket a Generál Konferencia terveivel összhangban indították útjára. Eddig két nyilvános evangélikációt tartottak, amelyeket követően missziós csoportok dolgoztak tovább. A 2013-as esztendőre tervezik *A nagy küzdelem* és más könyvek terjesztését. Ugyanakkor a már megalakult missziós csoportok közvetlen kapcsolatot teremtenek az emberekkel, így a hangsúlyt leginkább a személyes imára és a kapcsolatokra fektetik.

„Szeretném kihasználni ezt az alkalmat, hogy megújítsam a felhívást a közbenjárói imára Kolozsvár lakosaiért. Ne hagyjátok abba az imát!

Brassói sétány

Újból meghívom egyházunk minden tagját, hogy csatlakozzon ehhez a lelki küzdelemhez. Isten bátorító tapasztalatokat adott a 2011 és 2012-es év folyamán, és biztos vagyok benne, hogy 2013-ra is tartogat tapasztalatokat” – nyilatkozta Romeo Asanache testvér, az Észak-Erdélyi Egyházterület elnöke.

Dél-Erdélyi Egyházterület – A Dél-Erdélyi Egyházterület három fontos várost választott ki e munkára: Brassó, Nagyszeben és Segesvár. Itt összesen 450 000 lakos él, ebből 1 100 a Heted-napi Adventista Egyház tagja.

Az a cél, hogy e városokban a következő öt év alatt egy-egy új gyülekezet alakuljon olyan városnegyedekben, ahol nincsenek adventisták. A stratégia részét képezi a terület megközelítése különböző szolgáltatások által.

Az elmúlt év szeptemberében Brassóban járt az „Egészség-karaván”. Akkor 80 személy fejezte ki óhaját, hogy szeretne kapcsolatba lépni az Adventista Egyházzal. Továbbá egy nagy szállítási cég tulajdonosa felajánlotta irodaházát, hogy ott ilyen tevékenységet és lelki vonatkozású szemináriumokat tarthassunk.

„A központi gondolat, amely ösztönöz, az Üdvözítő Szava, amely biztosít bennünket arról, hogy a mezők »fehérek már az aratásra« (Jn 4:35). Az aratás Uránál van a kulcs, hiszen csak Ő érintheti meg az emberek szívét” – mondta Lucian Cristescu testvér, a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke.

„Jónás kerestetik”

E nagy missziós kihívás előtt állva nyilvánvaló, hogy odaszentelt életű személyekre van szükség, akik készek dolgozni embertársaikért. Valamikor Jónás megijedt egy hasonló feladattól. Ám éppen úgy, mint akkor, ma is több ezer ember van, aki „nem tudja megkülönböztetni bal kezét a jobbtól” és várja a szabadulás hirdetőit.

Minden egyháztagnak lehetősége van arra, hogy Jónás lehessen. Elsődleges kötelességünk imádkozni a nagyvárosokért és a bennük lakó emberekért. Aztán pedig személyesen keressük annak a lehetőségét, hogy részt vállaljunk a tervekben.

Az Úr áldja meg a „Missziómunka a nagyvárosokban” programot! ■

A marosvásárhelyi „B” gyülekezet

A Marosvásárhely környéki falvakba 1910-ben jutott el az advent üzenet. A városba elsőként Nemes Sándor misszionárius hozta el 1919-ben a reménység üzenetét. A nagy érdeklődésre való tekintettel a misszionárius a Szebeni Egyházközség segítségét kérte, aki Manchen Mihály lelkészt küldte Marosvásárhelyre. Manchen lelkész a Remeteszeg utca 33. szám alatt, a Stan családnál talált szállást. Gyülekezetünk jelenleg épp itt található.

Marosvásárhelyen 1925-ben keresztelkedtek meg az első adventisták. A taglétszám növekedésének köszönhetően a '40-es években felmerült egy újabb csoport alapításának a lehetősége. Így tehát 1942-ben Csongvay Domokos lelkész testvér 22 taggal megszervezi az új gyülekezetet, amely három évvel később a **marosvásárhelyi „B” gyülekezet** nevet kapja. Ekkor már 45 tagja volt a közösségnek. Isten kegyelméből alig tíz év alatt már 150 tagot számlál a gyülekezet. Habár 1952-től vallásszabadságot korlátozó intézkedések születnek, a gyülekezet mégis gyarapodik, és 1969-ben felépül az új gyülekezeti épület.

Vietnam

Hivatalos nevén Vietnami Szocialista Köztársaság. A 332 212 km²-es alapterületen 88 millió lakos él. A Tokin-öböl és a Dél-kínai-tenger partja mentén húzódik 1650 kilométer hosszan, északról déli irányba. Legkeskenyebb pontja 50 km széles. Határos Kínával, Kambodzsaival és Laosszal. Fővárosa Hanoi, az ország északi részén található. Habár nagyon régi történelme van, hosszabb ideig Kínai fennhatóság alatt állt. A XIX. század derekán a franciák gyarmatosították, majd miután kiűzték a franciákat, kirobbant az ismert vietnami háború, amely az északiak győzelmét eredményezte. Ennek következtében az ország a kommunista vezetés alatt egyesült. A többségi vallás a buddhizmus, a konfucianizmus és a taoizmus keveréke. A kereszténységet római-katolikusok vitték Vietnamba a XVI. század környékén. Protestáns misszionáriusok a XX. század elején látogattak el ide.

Már az 1920-as évektől kezdődően jártak adventista könyvevangélisták Vietnamba. Az első, 1929-ben ide érkező misszionárius R. H. Wentland volt. Megtanulta a helyiek nyelvét és lefordított néhány szombatról szóló írást. Az egyik

A fúvószenekar 1971-ben alakult meg, és ma is tevékenykedik.

Jelenleg a marosvásárhelyi „B” gyülekezet 224 tagot számlál: 148 magyar, 62 roma, 12 román és 2 szász. Emellett több gyerek és fiatal tevékenykedik a gyülekezetben, műveli szülei mellett a hangszeres vagy vokális zenét, vagy ifjúsági tevékenységekben vesz részt: ösker- és kisifjúság csoport. Vasile Cazan karnagy, a marosvásárhelyi Állami Filharmónia igazgatója képezi és vezeti a gyülekezetben a „Pro Musica Sacra” fúvószenekart, valamint a „Te Deum Laudamus” zenekart, amelynek több tagja is gyülekezetünkhöz tartozik. A gyülekezet kórusa mellett több vokális együttesünk is van, mint például az *Amicus Christi* vegyes formáció, az *Amicus Christi Junior*, valamint a *Freedom* – lelkes fiatalemberekből álló együttes.

Visszatekintve, mi is elmondhatjuk Pál apostollal együtt: *Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna?* (1Kor 4:7). Valóban, Isten megáldotta gyülekezetünket azokkal az ajándékokkal, amelyek szükségesek az Úr Jézus Krisztus várásához. Maranatha!

Szabó László Csaba, lelkész

keresztény lelkész, Tran Xuan Phan elolvasta ezeket az írásokat, és 30 tagú gyülekezetével együtt adventista lett.

Az Adventista Misszió 1937-ben alakult meg 5 gyülekezettel és 250 taggal. 1941-ben nyílt meg a helyi misszionáriusokat kiképző iskola és egy kiadóhivatal, majd 1955-ben egy kis kórház is Saigon városában. 1975-ben az összes egyházi intézményt államosították és tíz évig semmilyen kapcsolatot nem lehetett teremteni a vietnami egyházzal. Ennek ellenére növekedett a taglétszám, és 1988 után a Dél-ázsiai Unió újból felvehette a vietnami Adventista Egyházzal a kapcsolatot.

Egy legutóbbi kimutatás szerint Vietnamban 10 gyülekezet, 124 csoport és több mint 10 000 adventista tag van, ám minden jel arra utal, hogy az istentiszteleteket látogatók száma ennél sokkal nagyobb. Az állam 2006-ban teljes mértékben elismerte a Hetednapos Adventista Egyházat és a Baptista Egyházat. Ezek az első neoprotestáns egyházak, amelyeket elismert az állam. Ez is azt bizonyítja, hogy az evangélium drágagyöngy a zátonyra futott világ számára.

Adrian Neagu

„Én imádkoztam érted!”

Különleges este volt. A Megváltó barátai társaságában volt. Beszélt nekik az elkerülhetetlen válságról és az ördög rájuk vonatkozó terveiről. „Ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát.” (Lk 22:31)

Lukács evangélista ezek után leírja az Úr Jézus és tanítványa, Péter közötti párbeszédet. „De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited” (Lk 32). Más szóval Krisztus elmondja Péternek, hogy közbenjár érte, hogy a tanítvány hűséges maradjon. Micsoda erőteljes bátorítás volt ez! Tudni azt, hogy Valaki imádkozik érted.

Erről az igeszakaszról sokat lehetne beszélni és írni. Ám szeretném aláhúzni a közbenjárás fontosságát. Úgy vélem, hogy ez ennek az igének az egyik tanulsága. Imádkozunk és járunk közbe egymásért.

Szavakban ki sem lehet fejezni azt az érzést, hogy értékelnek és törődnek veled. Mikor mondták nekünk, vagy mikor mondtuk mi ezeket a szavakat: „imádkoztam érted”? Válságos időben ez az üzenet erőt, bátorságot és biztonságérzetet kölcsönözhet.

Meghívlak, hogy végezzünk el egy gyakorlatot. Válasszunk egy személyt, akiért mondjunk közbenjárói imát és a legközelebbi szombat, amikor találkozunk vele a gyülekezetben, mondjuk el, hogy imádkoztunk érte. Talán el fog csodálkozni, de bizonyára hálás is lesz, mert valaki rá is gondolt. Megvannak a saját terheink, küzdelmeink, mivel a nagy küzdelem hadszínterén élünk. Nagyon közel állunk a végső küzdelemhez és egymás támogatására van szükségünk.

Mivel Isten az Ő nagy szeretetében felfedte előttünk az ellenség terveit, és azt, hogy

(Sátán) meg akar rostálni bennünket, követnünk kell sürgősen az Úr Jézus példáját, és egyre többet kell imádkoznunk. Az ima fogja megváltoztatni saját és a gyülekezetünk életét.

A 2013-as évben valamit megváltoztathatunk. Mivel év végén és új év kezdetén általában új elhatározásokat hozunk. Javaslom, hogy az eddigiek mellé jegyezzétek fel ezt is:

EBBEN AZ ÉVBEN IMÁDKOZOM VALAKIÉRT!

Az említett igeszakasz jó alkalmat biztosít arra, hogy szóljunk a „kiscsoport”-ról is.

Pünkösöd, az első gyülekezet, a reformáció, a lelki ébredések vagy az advent mozgalom egyaránt kiscsoportként kezdődtek, amelyek résztvevői magánházaiknál találkoztak. Még a gyülekezet is, melyhez tartozol, valamikor kiscsoportként alakult meg.

A „kiscsoport” kifejezéssel sehol sem találkozunk a Bibliában. Ennek ellenére Mózes könyveitől a Jelenésekig sok személyről olvasunk, akik kiscsoporthoz tartoztak. Megemlítjük az Úr Jézus példáját. Megvolt a saját csoportja, amelynek a tanítványok voltak a tagjai.

Miért „kiscsoport”?

A kiscsoport nem új keletű felfedezés, hanem Isten tervét képezi, elősegíti lelki növekedésünket egy eszményi környezetben, személyes fejlődésünket a gyülekezetben belül.

Milyen elvárása van Istennek az egyházzal szemben? Bizonyára valami különleges. Az egyház legyen élő, legyen szeretetteljes, munkálkodó és győzedelmes. Ezt várja el Isten a Szentlélek által betöltött egyháztól.

„Aki tévedni képtelen, az hívta fel figyelmeztetést a kiscsoportok alakítására, mint a keresztény erőfeszítés alapjára.” (*Bizonyságtételek*, 7. köt., 21. old.)

Kutatások és tanulmányok bizonyítják: a kiscsoport jelenti a gyülekezet lelki növekedésének tartóoszlopát. A kiscsoport az a hely, ahol a tanít-

ványság valósággá válik. A reform és megújulás eme időszakában kiscsoportokra van szükség.

Mi a „kiscsoport”?

Különböző meghatározások léteznek, amelyek magyarázatot adnak e kérdésre, ám ezek közül néhány teljesen nélkülözi a missziót. Éppen ezért a következő meghatározást választottam, amely összegzi a kiscsoport fogalmát:

„A kiscsoport egy szándékos, közvetlen és rendszeres találkozót jelent, amelyen 3-12 személy vesz részt, kapcsolatépítés céljából, hogy odafigyeljenek egymás szükségleteire és a lelki növekedésre, terveket fektessenek le, közös missziószolgálatokban vegyenek részt és segítsenek másoknak is elfogadni Jézust Uruknek és személyes Megváltójuknak.” (*Manualul Lucrării Personale, Viața și Sănătatea* Kiadó, 2012, 16. old.)

Miért csatlakozzunk egy „kiscsoport”?

Legalább az alábbiakért:

- barátságokat kötök;
- növekedni fogok a Krisztussal való kapcsolatban;
- még többet tanulok a Bibliából;
- bátorítást nyerek a válságos pillanatokban;
- áldás lehetek mások számára.

A kiscsoportok célja és felépítése

Cél – a bibliatanulmányozó összejövetelek célja a tagok megújulása, valamint a még nem tagok megszólítása. Ezek nagyon jó alkalmat biztosítanak ahhoz, hogy megszólíthassuk az olyan tagokat, akik nem vesznek részt semmilyen tevékenységben. Az ilyen csoportok legfontosabb vetülete a közösség. A szűkebb kör és a minden formáságtól mentes jelleg sokkal inkább hozzájárul a közösségépítéshez, mint a megszokott gyülekezeti összejövetelek. Még azok a személyek is jól érzik magukat egy kisebb csoportban, akik még nem készültek fel arra, hogy azonosuljanak a gyülekezettel.

Felépítés – A csoport ne legyen kevesebb, mint három, és ne legyen több mint tizenkét tagú. A tagok rendszeresen találkoznak: hetente, kéthetente, vagy legalább havonta. A találkozót megszervezhetik otthonaikban, munkahelyen vagy közösségi termekben. Általában egy-két órát tart egy találkozó, amelynek négy fő része van:

a) *Közösségi pillanatok.* Minden találkozó kezdetén a csoport határozza meg a közösségépítésre szánt időt. Az öröm, az áldások és

a csalódások megosztása a társakkal, egy természetes módja lehet a találkozó megkezdésének. Ezzel kizárhatóak a feszültségek, őszinte és helyes kijelentések hangzanak el, amelyek megteremtik az alkalmas légkört. A siker kulcsa a párbeszéd.

b) *A Biblia tanulmányozása.* A csoport kiválaszthatja a Biblia egy könyvét, vagy használhat bibliatanulmányozó kézikönyvet is. A tagok tanulmányozzák már az előző héten

a meghatározott igeszakaszt, és a találkozón beszéljék meg társaikkal az olvasottakat.

c) *Ima.* A csoport készítsen imalistát kérésekkel és hálával. Fontos, hogy imádkozzanak egymásért, valamint konkrét tervekért és azért, hogy a csoport is kivegye részét e tervekben.

d) *Bizonyságtevés.* A csoportban beszéljenek azokról az alkalmakról, amikor bizonyságot tettek, és tervezzenek olyan tevékenységet, amelyben mindannyian részt vállalhatnak. Ültessék életbe a tervezett programokat, és döntsék későbbi találkozókról, amelyek alkalmat adnak majd beszélni a bizonyságtevés eredményeiről és a megszerzett tapasztalatokról.

Lelki fejlődésem szempontjából számomra létfontosságú, hogy egy kiscsoportba tartozzak. Ezáltal alkalmam van adni és kapni is. A rendszeres találkozók jelentik az emberek érdekében végzett szolgálat fenntartó erejét. A közösség, az ima és a bibliatanulmányozás is megtalálható e csoportban. Itt táplálkozunk és kapunk segítséget a missziómunkához.

Az elszigetelődés nagyon káros a lelki egészségre. Csatlakozz egy csoportba, vagy alakíts egy csoportot, hogy szolgálhasd embertársaidat. Ezáltal az Úr Jézus példáját fogod követni.

ÉN IMÁDKOZTAM ÉRTED! TE KIÉRT IMÁDKOZOL?

A tervről többet megtudhattok a *Manualul Lucrării Personale (A személyes munka kézikönyve)* című könyv 6. fejezetéből. ■

Ciprian Iorgulescu
a Román Unió Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztályának igazgatója.

Hírek a nagy küzdelem hadszínteréről

Beszélgetés Iacob Pop testvérrel, a Viața și Sănătate Kiadó igazgatójával

A Generál Konferencia határozata alapján a 2012–2013-as időszakban az Adventista Egyház *A nagy küzdelem* című könyvet világszinten terjeszti. A romániai egyház lelkesedéssel fogadta a felhívást, és példaadóan lendült e könyv kiadásába, valamint terjesztésébe. Mivel az említett időszak felénél tartunk, Iacob Pop testvért, a Viața și Sănătate Kiadó igazgatóját az eddigi eredményekről és a terv további részleteiről kérdeztem.

Adventszemle: *A nagy küzdelem című könyv világszéles terjesztése a második évébe lépett. Hogyan foglalná össze azt, ami 2012-ben történt hazánkban? Tudom, hogy nagyok voltak az elvárások, ám milyen mértékben teljesedtek?*

Iacob Pop: Mindenekelőtt szeretném kifejezni hálámát Istennek, hogy egy ilyen bátor tervre ihlette egyházunk vezetőségét. A cél, a 150 millió kiosztott példányszám arról árulkodik, hogy nagyok az elvárások, hiszen hasonló számokról még sosem beszéltünk missziós történelmünkben. Ez a hit száma, ugyanakkor egy elérhető cél is, hiszen kevesebb, mint 10 könyv jut minden egyháztagra. És mivel két éves tervről van szó (2012–2013), így ez tagonként csupán 5 könyvet jelent egy évben. Rendelkezünk az előbbi évek tapasztalatával, amikor az év könyve jóval meghaladta a romániai Unióban ezt a számot.

A: *Ez pontosabban mit jelent?*

I.P.: 2008-ban *A szeretet diadala* (amely *A nagy küzdelem* 10 fejezetét tartalmazza) volt az év könyve, amelyből 1,4 millió példányt nyomtattunk, ami 20 példányt jelentett tagonként. A következő évben pedig a *Mi lesz veled, világ?* című könyv elérte a 2370000 példányszámot, ami legalább 33 példány/főt jelentett. Úgy gondolom, hogy a gazdasági válság is lendített ezen a terven.

A: *Térjünk vissza A nagy küzdelem című könyvhöz. Mi történt az elmúlt évben?*

I. P.: Bevallom, fenntartásaim voltak, amikor az Unió bizottságában testvéreimmel megbeszéltük a terv minden részletét: többféle kiadás, példányszám, eladási ár. Azért voltak fenntartásaim, mert hazánkban ezt a könyvet az évek során számtalanszor terjesztettük már, és volt olyan is, amelyet a Viața și Sănătate Kiadó kedvező áron kínált, ezáltal ösztönözve a tagokat, hogy részt vegyenek a terjesztésben. Aztán ott volt az is, amiről az előbb beszéltem, *A szeretet diadala* című kiadvány, amely *A nagy küzdelem* egyes fejezeteit tartalmazza. Talán így már megérti mindenki, hogy miért is voltak aggályaim. Ám mindezek ellenére eldöntöttük, hogy több százezer példányt nyomtatunk, figyelembe véve, hogy a terv két évre szól. Minden várakozást felülmúlt a lelkesek és az egyháztagok hozzáállása. Ez is azt bizonyítja, hogy ihletetten jelentette ki a szerző, miszerint ezt a könyvet minden más írásánál jobban kell terjeszteni, mert fontos, érthető és jelenvaló üzenetet tartalmaz.

A: *Végül milyen példányszámban nyomtatták a könyvet?*

I. P.: Négyféle kiadásról beszélünk: klaszikus kiadás, rövidített változat (*A Föld sorsa*), díszkiadás és a gyerekeknek szóló változat (*Mi az a kérdés, MIÉRT?*). Ezek eredetileg összesen 460000 példányt jelentettek. A projekt indulásakor, 2012. január 21-én ennek a példányszámnak a felére érkezett rendelés. Év közben folyamatosan érkeztek a rendelések, még a nyári hónapokban is, amikor köztudottan kevesebb a missziós tevékenység. Az év vége fele pedig annyira megsokasodtak a kérések, hogy voltak rövidebb időszakok, amikor nem is tudtunk eleget tenni minden rendelésnek.

A: Ez azt jelenti, hogy az eredetileg tervezett példányszám elfogyott?

I.P.: Igen. De hozzátenném, hogy az utányomással már meghaladtuk a 600 000 példányszámot. Dicsérem az Urat minden egyes könyvért, az egyháztagok áldozataiért, erőfeszítéseikért annak érdekében, hogy ezek a könyvek eljussanak azokhoz, akiknek szükségük van a reménység üzenetére, hogy majd a maguk során ők is az Úr oldalára álljanak a nagy küzdelemben. Így tehát már elértük a tagonkénti kilenc példányszámot, és még csak a terv első éve telt el.

A: Véleménye szerint a tagok hozzáállása 2013-ban is hasonló lesz? Ismert az a tény, hogy a hosszú távú tervek általában veszítenek kezdeti lendületükből.

I.P.: Meg kell jegyeznünk néhány dolgot. Elsősorban ez a projekt Isten terve, az Ő áldásában részesül, így tehát biztos a siker. Ha én nem veszem ki a részem belőle, akkor Isten Lelke valaki mást fog meggyőzni, hogy dolgozzon. A szeptemberi könyvevangélista kongresszus végén minden résztvevő kapott egy példányt *A nagy küzdelem* című könyvből, hogy azt a maga során ajándékba adja. Az egyik előkelő líceum nem adventista romántanárnoje azért vett részt a rendezvényen, hogy bizonyosságot tegyen a könyvevangélisták által tartott szemináriumok hatékonyságáról. Megkapta a könyvet, és arra gondolt, hogy férjének ajándékozza, annak ellenére, hogy párja nem fogad el vallásos könyvet. Ám mégis oly nagy örömmel fogadta a könyvben felfedezett igazságokat, hogy bejelentette feleségének, hogy szeretne minden tanárkollegának ajándékozni egy példányt ebből a könyvből. Ez több mint 50 könyvet jelentett.

Másodsorban, ez a nagyszabású terv szorosan kapcsolódik egy másik, az egyház által előkészített tervhez, amely 2013-ban fog megvalósulni. A nagyvárosi missziómunkáról van szó. *A nagy küzdelem* című könyv, vagy akár a rövidített változat is megfelelő munkaeszköznek bizonyulhat a nagyvárosi missziómunkában, amely nem könnyű. A közelmúltban egy lelkész társam 15 000 példányt rendelt arra a munkára, amelyet egy 200 000 lakosú városban szeretne megvalósítani.

És nem utolsó sorban, gondolok a 2013-ra készült *Áhítatok* kiadására, amely *A nagy küzdelem* című könyvben található gondolatokat, tartalmazza, és amely ösztönözni fogja az egyházat, hogy terjessze ezt a könyvet.

A: Kapható lesz a fent említett minden változat?

I.P.: Igen. Isten segítségével bármilyen nagy rendelésnek eleget tudunk tenni, mind a négy változatban: díszkiadás, klasszikus kiadás, rövidített változat és a gyerekeknek szóló változat.

A: Ugyanazon a vételáron?

I.P.: Szintén igennel szeretnék válaszolni erre a kérdésre. Három változat ugyanolyan áron lesz kapható. Az 5 lejes, klasszikus kiadást részben a kiadó támogatta. Reméljük, sikerül továbbra is támogatót találni, hogy ez is ugyanezen az árszinten maradjon. Abban az esetben, ha nem találunk támogatót, akkor valamelyest nőni fog az ár.

A: Reméljük, imádkozunk és hisszük, hogy az Úr megáldja ezt a tervet 2013-ban is. Végül megosztaná az olvasókkal egy tapasztalatát, vagy akár egy gondolatát e tervvel kapcsolatosan?

I.P.: A Temes megyei Fáget helységbe utaztam a kiadó kisbuszával, hogy elszállítsam *A nagy küzdelem* című könyv 1700 példányát. Nem volt lehetőség arra, hogy az autóval behajtsunk a gyülekezet udvarára, ezért egy kis hídon parkoltunk le és onnan hordtuk be a könyveket a gyülekezetbe. Abban az órában számos járókelőt kellett kerülgatnünk a járdán, ezért nagyon igyekeztünk, mert még aznap Déván vártak bennünket. Egy arra járó hölgy megállt, nézte a több ezer könyvet, majd kijelentette: „Mit csinálnak ilyen sok *A nagy küzdelem* könyvvel?” Elmagyaráztam, hogy éppen egy rendelést szállítunk. Amit mondtok, bátorítást jelentett számomra: „Régen kaptam egy ilyen könyvet. Nagyon értékes. Nemrég eszembe jutott, hogy oda kellene ajándékoznom egy családnak, ám sehol sem találok. Szinte hihetetlen, hogy itt az utcán ebből a könyvből több ezer példány van. Nem kaphatnék legalább egyet belőle?”

Kedves Adventszemle olvasók. Tudniuk kell, hogy vannak kereső emberek, akiknek szükségük van arra a reményteljes üzenetre, amelyet Isten e páratlan könyv által közölt. Imádkozzátok, hogy találjátok meg ezeket az embereket, és adjátok nekik egy könyvet! A küzdelem hevében vagyunk, de a végső győzelem közel van! ■

Mikor félnem kellene is, én bízom Tebenned

Az 56. zsolttár 4. verse egyszerű és tömör valóság ugyan, de tartalmának igazi megértése és megélése annál kevésbé jellemzi a kereszténységet. Ugyanis lépten-nyomon azt láthatjuk, hogy a világot félelem uralja, az emberek gondolkodását, lelkét és testét beteggé teszi a szorongás, nyugtalanság. Talán nem túlzás azt mondani, hogy a társadalmi folyamatok, emberi sorok alakulását a félelem határozza meg: félelem a létbizonytalanságtól, pénztelenségtől, egészségromlástól, válságtól, katasztrófától, bűnözéstől, emberektől, sőt még Istentől is...

Tömeges jelenség már, hogy az emberek olyasmitől is félnak, ami soha nem fog bekövetkezni. Nem kell messzire tekintenünk a múltban. Gondoljunk csak a 2012. december 21-ére előrejelzett eseményekre: ezek menekültek biztonságosnak hitt helyekre, bunkereket ástak, több évre való élelmiszer tartalékokat halmoztak fel. A Biblia ezt a jelenséget így fogalmazza meg, szembeállítva az Istenben hívő ember magatartásával: „Minden istentelen fut, ha senki nem üldözi is; az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak.” (Péld 28:1)

Az említett két ige alapján szembeszökő ellentét figyelhetünk meg a hitetlen és a hívő embernek az élet körülményeihez való viszonyulásában: a hitetlen akkor is fél, ha valójában nem is lenne oka a félelemre (*fut, ha senki nem üldözi is*), míg a hívő akkor is nyugodt tud maradni, ha alapos oka van félni a körülményektől (*mikor félnem kellene is, én bízom Tebenned*).

Annak alapján, hogy a félelem mennyire része életünknek, hová sorolhatnánk magunkat: a hívők vagy a hitetlenek közé? Hajlamosak vagyunk átengedni magunkat a félelmeknek, vagy a kilátástalannak tűnő helyzetekben is tudunk Istenre hagyatkozni, az Ő megoldásaiban bízni? Mi mindenért nyugtalankodunk ma? Ha visszagondolunk az elmúlt napokra, mennyire aggódtunk? Tudtunk Istenre hagyatkozni, az Ő megoldásaiban bízni, vagy engedték, hogy a félelem, szorongás, aggodalom kísértése eluralkodjon rajtunk?

Ha körülnézünk, azt látjuk, hogy a magukat keresztényeknek valló emberek közül is sokan

félnak, túl sokat aggódnak. Talán mi magunk is ebben a helyzetben vagyunk? Lehet, hogy megszoktuk, életünk természetes velejárójának tekintjük ezt az érzést. Hányszor, de hányszor hivatkozunk a stresszre (a félelem közeli „rokonára”), mint betegségeink, tévedéseink, életmódunk okára... Olyannyira hétköznapiaink részének tartjuk, mint ahogy a fényt kíséri az árnyék.

A félelem nem Istentől van, „mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét” (2Tim 1:7). Ha pedig nem Istentől, akkor az Ő ellenségétől, Sátántól van. A félelem, aggodalom, nyugtalanság, stressz Sátán fegyvere, amellyel rabul ejtheti az embert és uralkodhat rajta. Isten szabaddá tehet mindettől. Ha gondjaink vannak, természetes emberi reakcióként jelentkezik a félelem, viszont ez az érzés csak súlyosbítja a helyzetet, önmagában is gondot jelent. Isten a félelem helyett erőt, szeretetet és józanságot akar nyújtani követőinek: „de az igazak, mint az ifjú oroszlán, bátrak”. Ez egy olyan evangélium, amelyre keveset gondolunk, és amelynek megtapasztalására – úgy gondolom – nagy szükségünk van. A félelem és Istenben való bizalom ugyanakkor megkülönböztető jel is hívő és hitetlen között. E kettő nem létezhet egymás mellett: vagy félünk vagy bízunk.

Ne tartsuk tehát a félelmet, stresszt ezután életünk természetes velejárójának, hanem kísértésnek, melyből és melynek következményeitől Urunk meg akar szabadítani, és meg is szabadíthat. Isten e tekintetben is győzelmes életet akar adni nekünk. Bátoríthat minket, hogy amikor Jézus mennybemenetele előtt elbúcsúzott tanítványaitól, ezt az ígéretet hagyta hátra, nem csak nekik, hanem minden követőjének: „Én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Olyan napok előtt állunk, „mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek”, de: „elesnek melled ezeren, és jobb kezed felől tízezeren; és hozzád nem is közelít” (Lk 21:26; Zsolt 91:7).

Hadd legyen mindennapjaink tapasztalata, ami a Dávidé is volt: „Megkerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem” (Zsolt 34:5). ■

Mezei Áron,
szerkesztő

Szív- és érrendszeri betegségek

A cikk megjelent az Adventist World 2012. novemberi számában.

A szív- és érrendszeri betegségek 2004-ben az első számú halált okozó betegségekké váltak, mivel hozzávetőlegesen 17 millió ember halálát okozták. A számadatok azóta csak nőnek.

A szegény vagy a fejlődő országokban riasztó méreteket ölt a szív- és érrendszeri betegségek gyakorisága. A fejlődő országokban – kivéve a Szaharától délre eső területeket – ezek a betegségek képezik a 45 év feletti személyek első számú elhalálozási okát. Az AIDS, a malária, az alsó légúti fertőzések azonban továbbra is az első helyen vannak a Szaharától délre eső országokban.

A szív- és érrendszeri betegségek 2004-ben az első számú halált okozó betegségekké váltak.

Az utóbbi 150 évben változott a betegségek előfordulási aránya. 1900 előtt a világon mindenütt a fertőző betegségek és az alultápláltság jelentette a legfőbb elhalálozási okot. Ha ehhez hozzátesszük a gyermekhalandóság magas arányát, megfigyelhetjük, hogy egyes esetekben a várható élettartam alig 30 év volt. A szívbetegségek az elhalálozások kevesebb mint 10%-át okozták, de ezekben az esetekben is gyakran szövdmények alakultak ki: reumatikus bántalmak (reumatikus láz), amelyeket sztreptokokkusz fertőzés okozott, valamint másfajta fertőzések és alultápláltság, amely szívizom megbetegedéshez (kardiomiopátia) vezetett.

Amint fejlődött a táplálkozástudomány, és higiéniai intézkedéseket foganatosítottak az egészségügyi közintézményekben, csökkenni kezdett a fertőző betegségek előfordulási aránya. Lényegesen kitolódott a várható életkor, és számos országban csökkent a gyermekhalandóság mértéke. Ebben az időben a szív- és érrendszeri betegségek – reumatikus szívbetegség, magas vérnyomás, szívkoszorúér betegség és infarktus – az esetek 10-35%-ában okoztak halált.

Meglepő, hogy a betegségek előfordulási arányának eme lényeges változását a táplálkozási szokások idézték elő. Szakkifejezéssel élve, járványtani átmenet történt: előtérbe kerültek a nem ragályos betegségek, így ma már a szív- és érrendszeri betegségek az elhalálozási okok 35-65%-át képezik. A változást előidéző tényezők a következők: megnövekedett a telített zsírok, a magas kalóriatartalmú ételek (más néven *junk foods*) fogyasztása, továbbá egyre kevesebb fizikai tevékenységet végez az ember. Mindez magas vérnyomást és érrelmeszesedést okozott. A világon sok helyen egyre kevesebbet mozognak az emberek, az elhízás, a magas vérnyomás, a 2-es típusú diabétesz valamint a koleszterin kórosan magas szintje járványszerű jelenség – még gyerekeknél is.

A rendszeres mozgás, a gyümölcsben és zöldségben gazdag táplálkozás, a telített zsírok és a dohányzás mellőzése elengedhetetlenek, ha szeretnénk elkerülni a szívbetegségeket. Összességében tehát, élj egészségesen. Hozz bölcs döntéseket, és akkor a szíved észre fogja venni a különbséget! ■

*Allan R. Handysides
nőgyógyász, a Generál
Konferencia Egészség-
ügyi Osztályának
igazgatója.*

*Peter N. Landle
kardiológus, a Generál
Konferencia Egészség-
ügyi Osztályának
társigazgatója.*

Az állam és az Adventista Egyház kapcsolata a kommunizmus első éveiben

Az utóbbi 70 évben Romániában nagy változások történtek. Ezek az események óhatatlanul érintették az Adventista Egyházat is, amely ebben az időszakban számos kihívással szembesült. Felkértük Gheroghe Modoran testvért, a történelemtudományok doktorát, az Adventista Teológiai Intézet tanárát, hogy egy cikksorozatban beszéljen a Hetednapi Adventista Egyházat is érintő kérdésekről.

Az egyház újjászervezése

Az 1944. augusztus 23-án bekövetkezett politikai változások azt eredményezték, hogy egyházunk kiléphetett az illegalitásból. Az adventisták és lelkészek, akik az Antonescu korszakban börtönökbe kerültek – egyeseket 25 évre, míg másokat halálra ítélték – visszakapták szabadságukat. Újra megnyíltak a gyülekezetek. A még meglévő leltári tárgyakat visszaszolgáltatták.

A kommunizmus első éveit széleskörű vallásszabadságot hoztak, majd fokozatosan bevezetett megszorító intézkedések következtek. Az egyház újjászerveződött. Az állam elismerte az 1936-os egyházi választások vezetőit, élen az Unió elnökével, Dumitru Florea testvérrrel.

Luca Constantinescu a második sorban látható, a három férfi közül jobbról az első.

A lelkészeket hivatalosan is visszahívták a szolgálatba. Az egyházi intézmények, a kiadóhivatal, a méhkerti Bibliai Intézet újra megnyitotta kapuit. A szabadság eme első éveiben újraindult a könyvevangélista munka, nyilvános evangélicizációs kampányokat szerveztek Petre P. Paulini evangélista hozzájárulásával. Keresztségek voltak és új gyülekezetek alakultak.

Az egyház növekedésének aranykorszaka

Az 1945–1950 közötti időszak volt az Adventista Egyház fejlődésének aranykorszaka. Ekkor jegyezték a taglétszám legnagyobb gyarapodását. A Vallásügyi Minisztérium 1857-es jelentése szerint „az illegalitásból nemrég kilépett neoprotesztáns vallások megfeszített prozelita munkát végeznek, ennek következtében évente közel 3000 személy csatlakozik hozzájuk”¹. Az állami hivatal felmérései azt mutatják, hogy az 1948–1950-es időszakban az Adventista Egyház több mint 12 000 új taggal gyarapodott (20 366 tagról 32 721 tagra).²

A kommunista rezsim megszilárdulása, valamint a „riasztó” méreteket öltő taglétszám gyarapodás ellenlépésre készítette a hatóságokat. A cél elérése érdekében szükség volt egy tanulmány készítésére a neoprotesztáns vallásokkal kapcsolatban. Így hát a Vallásügyi Minisztériumban megalakult egy különleges bizottság, amelynek az volt a célja, hogy részletesen tanulmányozza a működési mechanizmusokat, és egy aláaknázó,

pusztító tervet ültessen életbe az egyházakon belül. Később tudódott ki, hogy az egyik szakértő, aki ennek a bizottságnak a tagja volt, amikor Reșițara érkezett, azt kérte a Baptista Egyháztól, hogy egy tiszteletreméltó baptista családnál szállásolják el. És így, a Vallásügyi Minisztérium szakértője három hónapon át figyelte ezt a családot, próbálta megérteni életmódjukat, hogy majd levonhassa egyházellenes következtetéseit.

„A reakció megfékezése hierarchia által”

Az állam teljes mértékben beleavatkozott az egyház vallásos életébe. Ez a beavatkozás a kommunizmus ideje alatt különböző formákat öltött. Az első években az állami intézmények közvetlen módon hoztak meg döntéseket (számos imaházat államosítottak, lelkészeket és tagokat zártak börtönbe, több gyülekezettől megvonták a működési engedélyt, számos lelkésznek visszavonták az igazolványát, stb.). Az 1950-es évektől azonban a vallási életre vonatkozó megszorító intézkedéseket közvetlenül, az egyház vezetősége által juttatták érvényre. Ezáltal próbálták megőrizni a „demokratikus” látszatot. Azt sugallták, hogy az állam nem szól bele az egyházak belügyeibe, de ezzel a módszerrel egyben azt is elérték, hogy a tagok ne álljanak ki nyíltan az intézkedések ellen. A megszorításokat úgy kellett bemutatni, mint az egyház vezetőségének intézkedéseit. A hívek tájékoztatásakor mindig a következő indoklás hangzott el: „A Felekezet vezetői elhatározták, a Vallásügyi Osztály pedig jóváhagyta”. A rendszer a „hierarchia által próbálta megfékezni a reakciót”.

A kommunista kormányának tulajdonképpen kettős célja volt: egyfelől istentagadó társadalmat akart kinevelni, másfelől pedig úgy akart tetszelegni a nagyvilág előtt, mint a vallásszabadság tisztelője és támogatója. Ez két, egymásnak ellentmondó dolog volt, miközben a rendszer azt állította, hogy az egyházak csak „rendet” teremtenek a házuk táján. Emellett az egyház vezetőinek meg kellett győzniük a tagjaikat arról, hogy ha lehetséges, egyöntetűen szavazzák meg ezeket a megszorításokat, sőt mindezek után hálás hangvételtől sürgönyt kellett küldeni a hatóságoknak, amelyekben általában megköszönték az egyháznak felajánlott „szabadságot”. Az egyház vezetőit folyamatosan azzal fenyegették és zsarolták, hogy ha nem tudják életbe ültetni a megszorító intézkedéseket, akkor „visszavonják az egyház elismerésére vonatkozó jogszabályt, mert az képtelen engedelmességre készíteni az általa vezetett néptömeget.”³

Megtorló intézkedések: a Constantinescu-Kling eset

Az egyház törvényes elismerése után nyílt megszorító intézkedések következtek. Ez volt a romániai „gulág” időszaka. Kényszermunka táborok, megalázó és brutális kihallgatások, börtönbüntetések és kínzások történtek. Abban az időben ez volt a jelmondat: „Inkább letartóztatunk tíz ártatlan embert, minthogy megmeneküljön egy gonosztevő is.”

Luca Constantinescu lelkész Rădăuți-i lakásán házkutatást tartottak. Vallásos iratokat találtak, valamint térképeket, „Szovjetunió ellenes katonai jelképeket”. A Securitate letartóztatta Luca Constantinescu lelkészt, Constantin Kling segédlelkészt, és egy nem adventista festőművészt, aki a rajzokat készítette.

Az ügyészek szerint a rajzoknak szovjetellenes jellege volt, mivel katonák voltak rajzolva a szovjet határ mindkét oldalára. A szovjet katonák piros zászlót, míg a román katonák a trikolórt lengették. A két lelkész magyarázata szerint a rajzoknak kimondottan vallásos jellege volt; a hűségesek és a Sátán közötti küzdelmet ábrázolta. Ezzel szemben azonban a festőművész „elismerte”, hogy ő rajzolta a vázlatokat, és hogy „mindenik rajz katonai jellegű, és a Szovjetunió ellen irányul”.

A Rădăuți-i Elsőfokú Bíróság Luca Constantinescut 5 év börtönbüntetésre ítélte, „hamis hírek és tiltott broszúrák terjesztéséért”, Constantin Kling pedig 2 év börtönbüntetést és 4000 lej pénzbírságot kapott. Két fellebbezés következett, amelynek a végeredménye az volt, hogy Constantinescu lelkész büntetését 2 évre csökkentették, de végül mégis 4 évet ült börtönben. Szabadulása után újra munkába állt, de a Securitate állandó megfigyelés alatt tartotta „ellenséges” tevékenységei miatt. Ezért egy időre be is vonták lelkészi igazolványát. A festőművész ugyanolyan büntetést kapott, mint Luca Constantinescu.

Kling azzal a váddal szembesült, hogy ő az angol-amerikai imperialisták ügynöke, és a híveket a Szovjetunió ellen uszítja. Két év börtönbüntetést kapott, de a börtöni körülmények és a bánásmód miatt szabadulása előtt elhunyt. ■

Következő számainkban tovább folytatjuk a kommunista rendszer egyházellenes intézkedéseinek ismertetését, valamint a hívők ellenállását.

1. Arhiva Secretariatului de Stat pentru Culte (ASSC), 94/1957 dosszié, 13. köt., 3. old.
2. Arhiva Secretariatului de Stat pentru Culte (ASSC), 103/1959 dosszié, 13. köt., 59 old.
3. Arhiva Secretariatului de Stat pentru Culte (ASSC), 13/1958 dosszié, 1. köt., 143. old.

Gheorghe Modoran egyháztörténetet tanít az Adventista Teológiai Intézetnél.

Valdens lelkészek

A Valdens Lelkész program Temesváron 2012. október 22. és november 1. között zajlott, 38 személy, 17 lelkész és 21 könyvevangélista részvételével. Különböző közintézményekben folytak a tevékenységek, a testvérek házról házra jártak, egészségügyi standokat szerveztek. Egészségügyi, nevelő szemináriumokat tartottak, ingyenes vizsgálatokat végeztek és könyveket osztogattak. Megállapítottam, hogy habár mindannyian elvilágiasodó világban élünk, az evangélium még mindig értékes és meghozza a vágyat a jobb életre, az örökké tartó értékekre.

Az alábbiakban néhány résztvevő véleményét, benyomását közöljük:

„Ez egy kiváló, egyszerű, olcsó, de hatékony terv, amely alkalmat adott több ezer temesvári lakosnak, hogy a lelkészek és könyvevangélisták által megismerkedhessen az egészséges életelvekkel, a helyes neveléssel, a harmonikus családi élettel és a bibliai vallással. Az iskolákban és intézményekben bemutatott szemináriumok jó benyomást keltettek, így megnyílt az út hasonló találkozók előtt, az eladott könyvek pedig tovább folytatják az általunk

elkezdett munkát azzal a reménnyel, hogy a teremtés az erőfeszítésekhez méltó lesz.” (Ionel Soponariu, lelkész)

„Házról házra, nagy és kis intézményekben jártam, iskolákat és líceumokat kerestem fel. Nagyon sok érdeklődő személlyel találkoztam, akik készek voltak elfogadni üzenetünket. Még a bárban, vagy a kaszinóban is – ahol legkevésbé

számítottam rá – találtam Ige iránti éhséget. Egyes esetekben alkalmam volt imádkozni azokkal, akiket meglátogattam, és be is írtam őket a Sola Scriptura vagy az egészségklub tanfolyamaira.” (Laura Vațe, Bukarest – a könyvevangélisták vezetője)

„Felvillanyozta misszióelkületemet az újabb lehetőség, hogy kapcsolatba kerülhetek az intézményekben dolgozó emberekkel, vagy az utcán, akár az otthonaikban, és újra igazolta az Úr Jézus által kijelentett valóságot: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.” (Ioan Stinghe, igazgató, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály)

„Kifejezetten értékelem a Bánáti Egyházterület határozott és lelkes hozzáállását, valamint a munkában részt vállaló lelkészek jóindulatát és erőfeszítéseit.” (Teodora Goran, igazgató, Női Misszió Osztály)

„Sikeresek voltak az iskolákban, intézményekben bemutatott egészségügyi szemináriumok. Az egészségügyi standok is jó alkalomnak bizonyultak, hogy az emberek valós szükségleteit szolgálják, de legfőképp a kapcsolatteremtés helyszínei voltak. Hiszem, hogy ezáltal az evangélium közelebb került Temesvár lakóihoz.” (Beniamin Zeiler, lelkész)

„A reggeli és esti áhítatok bemutatták, hogy milyen az igazi imádat és közösségi alkalom. Ez a munka bebizonyította, hogy az egyháznak van megoldása a társadalmi válságra.” (Avram Ardelean, a Bánáti Egyházterület könyvevangélistáinak vezetője)

„A Valdens Lelkész programban tanítványként vettem részt, a már tapasztalt könyvevangélisták mellett. Megadott nekem, hogy emberekkel találkozzak, és egyházon kívüli környezetben beszélgessek velük. Ezáltal olyan tapasztalatokat szereztem, melyeket csupán prédikálás által sosem szerezhettem volna.” (Marius Morar, lelkész)

„Rájöttem, hogy a munka nagymértékben egyesíti a lelkész-könyvevangélista csapatot, amikor együtt éljük át az örömet és bánatot, és amikor az Isten Igéjével szembeni emberi reakciókkal találkozunk.” (Corina Pelin, könyvevangélista vezető, Észak-Erdély)

„Megértettem, hogy ha az írott Igét összekapcsoljuk az orvosi vizsgálatokkal, sokkal több ajtó és szív nyílik meg előttünk. A könyvevangélista munka által sokkal egyszerűbben érünk el befolyásos személyeket különböző intézményekben. Ez a munka elősegíti az emberek közötti kommunikációt, és arra ösztönöz, hogy még felkészültebbek és hatékonyabbak legyünk.” (Gabriel Dragoș, lelkész)

„Különleges lelki elégtétellel távozom Bánátból, mivel még egyszer megtapasztaltam a közös munka szépségét és egyediségét a lelkész-könyvevangélista csapatban. Láttam boldog és lelkes lelkészeket visszatérni az iskolákból, intézményekből, a standtól vagy az emberek házaiból. Megnyíltak az ajtók, várnak ránk az emberek!” (Iacob Căținean, könyvevangélista vezető, Dél-Erdély)

„A következő szavakkal fejezném ki e missziómunka hatékonyságát: csodálatos, csodálatos. Örömmel töltött el, amikor láttam a tanulókat, tanárokat, az intézményekben dolgozókat, amint figyelmesen hallgatják a szemináriumokon az előadót, vagy érdeklődéssel veszik kezükbe könyveinket. Hiszem, hogy ez a program erre az időre szól, és ki kellene terjeszteni minden helysére. Az Úr rendeljen munkásokat az aratásra.” (Ionuc Pop, lelkész)

„Engem leginkább a lelkészek és könyvevangélisták közötti összhang fogott meg, de legfőképpen az, hogy amint a lelkészek belekóstoltak a könyvevangélista munkába, új lendületet adtak ennek a tevékenységnek a gyülekezeteikben. Meggyőződésem szerint Isten akarata az, hogy egyesítsük erőnket és bátorítsuk a gyülekezeteket, hogy használjanak ki minden alkalmat az irodalom terjesztésére.” (Liliana Sucitu, könyvevangélista)

„A személyes küldetés megértése érdekében néhány nap a könyvevangélisták társaságában nagyon sokat jelenthet. Az áhítatok alatt megosztott különlegesen szép tapasztalatok, az érdekes szemináriumok, amelyekhez odaadó és

hozzáértő szolgálat társul ezekben az emberekben, nagyon meghatóak. Ezekben a napokban még egyszer megértettem, hogy milyen sok az aratnivaló és milyen kevés az arató.” (Teofil Brânzan – lelkész)

„Valaki azt állította, hogy ma már nincsenek csodák. Pedig vannak! Igenis vannak! Ám neked is dolgoznod kell ahhoz, hogy meglásd a csodát.” (Anișoara Bordea, könyvevangélista)

„A Valdens Lelkész program számomra pozitív tapasztalatok oázisa volt. Láttam a Szentlélek esőjének cseppjeit hullani. A könyvevangélisták és a munka, amit végeznek, valóságos áldás az egyház számára.” (Cristian Toma, lelkész)

„Ez az első olyan egyházi projekt, amely által különlegesen gazdagodtam lelkiekben. Szeretném azt hinni, hogy az itt eltöltött idő segít majd helyes döntéseket hozni, hogy száz százalékosan részt vehessek a könyvevangélista munkában.” (Adela Păuna, misszionárius)

„Át lehet értékelni azt az érzést, hogy már senkit sem érdekel az evangélium, amikor az ember elhatározza, hogy dolgozni fog az utcán, iskolákban, intézményekben, házról házra, egészségügyi szolgálatot végez, könyvet árusít, beszélget az emberekkel Krisztusról és az egészségről. A Temesváron töltött napok meggyőztek arról, hogy mindannyiunknak valami másra van szükségünk – nekünk a misszióra, az embereknek pedig Jézus Krisztusra.” (Paul Balaban, segédlelkész)

Ez a munka újra megerősítette bennünk azt a hitet, hogy az egyház különböző osztályainak össze kellene fogniuk az evangélium hirdetésében. Egységben van az erő, a hatékonyság, és így teremődik meg a megfelelő keret az ismeretszerzésre, kapcsolatteremtésre, a krisztusi lelkület általi egymás felé közeledésre. Hiszem, hogy a valdens lelkületének hatalmába kell vennie az egész egyházat, hogy Isten neve megdicsőüljön, a világot pedig világosság járja át, és hogy még közelebb kerüljünk az Úr második eljövetelehez. ■

Pavel Memete, titkár,
Bánáti Egyházterület

Mihai Goran,
igazgató, Könyvevangélista Osztály

Jelenések könyve az egyház számára

AJelenések könyve az egyház számára íródott (1:4; 22:16). Igaz, hogy felhasználhatjuk az evangelizálásban is, de amikor olvasására gondolunk (lásd 1:3), emlékeznünk kell arra, hogy az Úr Jézus Krisztus elsősorban a mellette levő tanítványoknak beszélt, és csak másodsorban szólt a tömeghez. Jelen írás egy cikksorozat első része, amely által szeretnénk felfedezni a Jelenések könyvének azt az üzenetét, amely elsősorban Isten egyházához szól.

Román vonatkozás

A Jelenések könyvét román körökben sosem szerették, inkább félték tőle, mostanában pedig elhanyagolják. Ez annak köszönhető, hogy egyenlőségjelet tettek e könyv címe és a világvége között (Apocalipsa = Apokalipszis). Az apokalipszis meghatározására a szótárak olyan kifejezéseket használnak, mint „félelmetes”, utolsó ítélet” és

„világvége”. Az igazat megvallva, miért is kellene lelki nyugalmadat zaklatnod katasztrófákat bemutató képekkel, sötét jövőre utaló hírekkel? Nem elég a mai nap bizonytalansága? És elfordultunk ettől a könyvtől.

A könyv iránti fenntartásra és nemtörődöm-ségre utal az is, hogy nagyon kevés Jelenések magyarázat kapható, ezeknek is nagy része (ha nem az összes) csak fordítás. Hazánkban ilyen írás nem született. Nem is beszélve a régi keleti vallásos hagyományokról, amelyek értelmében az ortodox egyház istentiszteleti bibliaolvasó könyve egyetlen igét sem idéz a Jelenések könyvéből.

Hazánkban, az Adventista Egyházban mindig is tiszteletnek örvendett a Jelenések könyve. Kijelenthetjük, hogy e könyv mindig előkelő helyet foglalt el a prédikációkban, imaórákon, csoportos tanulmányozások alkalmával és az írásokban. Főleg a '89 utáni evangelizációkban használtuk, de most mintha kissé ritkábban vennék elő.

Merre tartunk? Megfigyelhető, hogy a román embernek nincs elegendő háttér információja ahhoz, hogy a maga teljességében felfogja János üzenetét. Másfelől pedig a román adventista érzi, hogy a Jelenések az ő könyve, ezért szeretné ismertté tenni.

Ma eljött annak az ideje, hogy a Jézus lábánál ülő tanítványok szűkebb körében olvassuk a Jelenések könyvét. E könyv elsősorban „Jézus Krisztus kinyilatkoztatása” és mindenek előtt az egyházhoz szól. Biztos vagyok benne, hogy ha így olvassuk, akkor áldásban részesülünk (1:3). Ezenfelül megtanuljuk továbbadni az olyan egyszerű embereknek is, akik – miközben mi a pecsétek és trombiták azonosságát firtatjuk –, még a legegyszerűbb dolgokat sem értik.

Nem csak a jövőd

A Jelenések könyve leírja, „amiknek meg kell lenniük hamar” (1:1). Ez azonban nem azt jelenti,

hogy nem fontos a múlt és a jelen. A „kegyelem néktek és békesség” köszöntés (1:4) az Atya, a Szentlélek és Jézus Krisztus részéről hangzik el. Az Újtestamentum más, Szentháromságra utaló leírásával ellentétben itt a Fiú szándékosan utalónak van megemlítve, mivel a címzett – az egyház – kapcsolata Istennel közvetlenül Tőle függ. Ennek értelmében, míg az egyház korábban a jövőre összpontosított – mivel a „végidő titkainak” birtokában van –, ne felejtse el, hogy bűnös emberek csoportja, akiket Jézus szeret, és akiket megmosott az Ő vére által, és tett az Ő Atyjának királyaivá és papjaivá (1:5,6). Semmi haszna az „aminek meg kell lenniük hamar” ismeretnek, ha az egyház elfelejti golgotai megváltását, és elhivatását, hogy Isten kegyelmét hirdesse a világnak.

Minden szem meglátja Őt

A Jel 1:7 verse leírja, hogy merre halad világnak: „Ímé, eljő a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt, még akik általszegeztek is; és siratja őt a földnek minden nemzetsége”. Ezt követően a Jelenések könyve különböző módon írja le azt, hogy miként jutunk el ehhez a véghez.

Ebben a bibliaversben különösen érdekes az „általszegeztek” szó. Ezt a kifejezést csupán Jn 19:37 versében találjuk meg, ahol az apostol utal Zak 12:10 versére. „A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, akit átszegeztek.” A Zakariás 12:10 versében található kifejezés azonban nem azonos a Jel 1:7 versében található kifejezéssel. A görög Ótestamentumban (Septuaginta) egyetlen egyszer található meg, jelentése pedig: „közömbösen viszonyulni hozzá”.

A történelem végén tehát két embercsoport lesz: „Dávid háza és Jeruzsálem lakosai” (az egyház), és „a földnek minden nemzetsége” (a világ). És van egy harmadik csoport is, azok, „akik általszegeztek” Őt; akik eredetileg az egyházat és a világot alkották, hiszen mindkét embercsoport közömbösen viszonyult Hozzá. A különbség csak az, hogy az egyház az Úr Napja előtt sírt, míg a világ az Úr Napján fog sírni.

Jelent-e valamit az, hogy az egyház „aranyból” van?

A János és az Úr Jézus Krisztus közötti találkozás a jövőre mutat, arra az időre, amikor Ő eljön a felhőkön. De mutat a jelenre is, amikor Jézus a hét arany gyertyatartó – az egyház teljességének a jelképe – között jár (1:12-13,20).

Szívesen áltatjuk magunkat, hogy mi nem vagyunk olyanok, mint a vámszedők, hiszen mi „arany” vagyunk. Az igazság az, hogy a gyertyatartók anyaga, az arany önmagában nem lényeges. Az anyag azért volt fontos, hogy felerősítse a lámpások fényét, főleg azért, mert más fényforrás nem volt a templomban. De a fényt nem a gyertyatartó adja. Jel 4:5 verséből megtudjuk, hogy a Szentlélek hét „tűzlámpás” formájában jelenik meg, vagyis a lángok teszik gyertyatartóvá a gyertyatartót. Talán így a kíváncsiskodók is megértik, hogy a Jelenések könyvében a Szentlélek azért Hét Lélek (1:4), mivel Ő a hét gyülekezet világossága. Aranyunk teljesen értéktelen a Szentlélek világossága nélkül.

A Jelenések könyve felszólítja Isten mai egyházát, hogy ne kérkedjen azzal ami, hanem inkább azzal kérkedjen, amivel rendelkezik – Jézus van vele. Mert mi lehetne drágább, mint Isten jelenléte közöttünk? Amikor Jézus nyája között jár, ezzel arra utal, hogy munkássága az egyház – menyasszonya – érdekében még nem zárult le. Természetesen, a Golgotán már átnyújtotta a nászajándékot, ám ha Ő nem lobbantja lángra a bűn miatt kialudt mécseseket, akkor ki más tehetné ezt meg?

„Nem szabad elfelejtenünk, hogy ez a gyenge és tévedésekkel tele egyház Krisztus figyelmének és gondoskodásának egyetlen földi célpontja. Szüntelenül és érdeklődéssel öröklik felette és erősíti Szentlelkével” (Ellen White, *Kézirat*, 155. old., 1902. november 22). A Jelenések könyve bemutatja, hogyan fogja megsegíteni Jézus az Ő egyházát, hogy sikeresen végigmenjen a történelmen a bűnei, valamint a kívülről támadó vadállatok, fenevadak és szarvak ellenére. Jézus győzni fog és az egyház is győzni fog Ővele.

Egy idős biztonsági őr a Jelenések könyvét olvasta. Hozzálépett egy teológushallgató és kételkedően megkérdezte, hogy érti-e, amit olvas, és hogy végtére mit is jelent a Jelenések könyve? Az idős ember így válaszolt: „Azt jelenti, hogy Jézus győzni fog”. Vernon Grounds, a denveri szeminárium emeritus professzora mesélte el ezt az esetet, amely az egyik legjobb barátjával történt. Megjegyezte, hogy ez az egyik legjobb meghatározás, amit valaha hallott a Jelenések könyvével kapcsolatban. A következő számokban közelebbről is megvizsgáljuk Krisztus és egyháza viszonyát a végső győzelem felé vezető úton, a Jelenések könyve különböző részeiben. ■

Laurentiu Moş,
tanár, Adventista
Teológiai Intézet

Isten tenyerében

Te benned bízom, Uram! Ne szégyenüljek meg soha. (...) Légy sziklaváram, ahova menekülhessek szüntelen; rendelkezéssel megtartásom felől, mert köszálam és erősségem vagy te. (...) Mintegy csudává lettem sokaknak; de te vagy az én erős bizodalمام. (...) Az Úr Istennek nagy tetteivel járok. (...) Nagyságos dolgokat cselekedtetél; kicsoda hasonló Te hozád, oh, Isten? Aki sok bajt és nyomorúságot éreztettél velünk, de ismét megelevenítesz, és a föld mélységéből ismét felhozol minket. (...) Örvendeznek az én ajakim, hogy énekelhetek néked, és lelkem is, amelyet megváltottál.” (Zsolt 71:1,3,7,16,19-20,23)

érzek Megmentőm iránt. Úgy gondolom, hogy a világon minden család részesül örömben, de fájdalomban is, jóban, de nehézségben is, napfényben, de felhőben is...

Az élet a maga nemében a Teremtőtől kapott legnagyobb ajándék. És az a lehető legnagyobb csoda, amikor Isten újra felkínálja nekünk.

A csapás

1997. november 28-án, egy késő őszi napon egyszer csak megállt az idő. Egy pillanat alatt minden megmerevedett. Félbeszakadt az éneklés... Kihunytak a vágyak... Véget ért a keresés... Szívek hagyták abba a dobogást... Sötétség telepedett a Mercedes kisbusz roncsaira, de az advent családra is úgy országunkban, mint szerte a nagyvilágon. Azért említem az advent családot, mivel legnagyobb örömöm, hogy e világszéles nagy családhoz tartozom, ahol az örömök megkétszereződnek, és a nehézségek érezhetően megfelelődnének, mivel Isten szeretete teljes mértékben kiárad gyermekeire.

Számomra megadatott az a kegyelem, hogy felnyissam szememet és megértsem, hogy mi is történt, ám Ingrid, Albert, Laura és Cristina számára véget ért az élet. Amikor majd az ő szemeik is megnyílnak, mielőtt megértenék, hogy mi is történt, meglátják a Megváltót eljönni az ég felhőin, Aki jön, hogy hazavigyen bennünket...

Mi következett? Gyász, megtört szívek, keserű könnyek, szenvedés. Sok szenvedés. Voltak olyan pillanataim, amikor elviselhetlenné vált a fizikai kín, fájdalom, de a lelki is, amikor úgy éreztem,

hogy elfogy az erőm, és amikor azt hittem, hogy többé sosem fogok emberként megállni a lábamon. Nem bírtam volna ki, ha akár egy pilla-

Ha ki kellene fejeznem érzéseimet, csak szótárakban beszélnék. Az emberi szó túl gyenge ahhoz, hogy kifejezze a túláradó hálát, amelyet

natra is magamra maradok. Ám betegágyamnál éjjel és nappal vigyáztak szeretteim, akiket ismertem, vagy akiket addig még sosem láttam. Annyi szeretetet, annyi odafigyelést és jóindulatot tapasztaltam. Ezek enyhítették fájdalmaimat és bátorítottak, ezért a kórházi ágyon töltött két hónap alatt azt éreztem, hogy Isten és advent családom meleg, szerető és jóakaró tenyerében vagyok. Kérem az Urat, hogy örökké áldja meg azokat, akik azokban a szörnyű napokban mellettem álltak.

Huszonnyolc évesen talán életem során először átéreztem, hogyan kapcsolódik az élet a halálhoz, fájdalom a reménységhez, vergődés a nyugalomhoz. Egész idő alatt az Úr Jézust jelenlétének biztonságát éreztem. Úgy éreztem magam, mint egy gyöngye fűszál, amelyre Isten kiönti teljes, szerető gondoskodását. Mintha én lettem volna a Világegyetem központja. Meghatározó, felelhetetlen tapasztalata volt ez életemnek.

Küzdelmek

Az ütközéstől leszakadt a jobb vesém, belső vérzésem volt, elrepedt a hátgerincem, tíz dréncső, nyolcvan liter infúziós folyadék, ötven kórházi nap következett, ráadásul tíz kilót fogytam, így 40 kg-os lettem. Ezt látva, nehezen képzelhette volna valaki – főleg én nem –, hogy mind-ezek után normális életet élhetek.

Amikor úgy éreztem, hogy eljött a vég és tovább már nem bírom, Isten nem hagyott el. Hitet, reménységet és szeretetet ajándékozott. Bebizonyította, hogy Számára minden lehetséges. Hogy senki sincs hatalmasabb és csodálatosabb, mint Ő.

Az utolsó és döntő sebészeti beavatkozás előtt az előkészítő kórteremben feküdtem. Mellettem volt a férjem. Lelkészként többször állt már betegágy mellett, most azonban ingázni kellett Marosvásárhely – ahol én feküdtem – és Bákó között, ahol öt éves, szintén megsebesült kislányunk, Anca feküdt gipszben. Tudom, hogy amikor ki tudja hányadszor hozzám jött, én megkérdeztem: „Szeretsz úgy is, ahogy vagyok?” És ő válaszolt: „Sosem szerettelek jobban, mint most!”

Otthon a nagyobbik, nyolc éves lány, Emanuela felépülésemért imádkozott. Mivel legszebb ajándéka kristálytisztá hangja volt, készített egy meglepetést számomra: felvette szalagra, amint ő és Anca eléneklik az „Uram, csak áldott akaratom” című éneket, és elküldte hozzám, a kórházba. Könnyek árasztották el szememet, amikor meg-

hallgattam a felvételt, mivel szívük gyöngédsége és érzékenysége megérintették a lelkemet. De azért is, mert ők már akkor megértették, hogy minden az Úr kezében van.

Tenyere védelmében

A legnehezebb pillanatokban az Úr egy képre emlékeztetett: az Ő tenyereiben nyugodtan alszik egy kisgyerek. Micsoda bátorítás ez nekem! Ott voltam a tenyerében, és megőrzött a haláltól. Sosem hagy el engem. Mindvégig megoltalmaz. Bármilyen is lenne a vég, ha ő választja azt számomra, akkor az csak jó lehet... Bevittek a műtőbe. Schwartz doktor négy óra múlva belépett a kórterembe és így szólt hozzám: „Doinița, nagy a te Istened!”. Ó, Uram, mily hatalmas vagy! És mily csodálatosak a Te tetteid!!!

A világon a legbiztosabb hely az Ő tenyerében van!

Aznap egy testvérnő látogatott meg és egy saját kezűleg festett üdvözlőlapot hozott. Két tenyér formálta kis fészek volt rajta és egy fehér virág, amelynek egyik szirma leesett. A lap hátán egy kis szöveg: „Amikor az élet viharai utadat keresztezik/ Isten tenyerébe vesz/ És megoltalmaz téged.”

Az 1998-as év első negyedévében a szombatiszkolai tanulmány borítóján – épp akkor, amikor mindez velem történt – két tenyér volt látható, amely egy maroknyi földet tart, amelyből kis zöld növény növekszik. Nem tudom, mit jelentett önöknek ez a kép, de számomra azt jelentette, hogy Isten kimenekített a gödörből, jóságával és irgalmával koronázott meg. Akkor, az ó- és újév határán, az istentiszteleten, a halál és az élet határvonalán a következő ígéretet kaptam: „Ímé, az én markaimba metszettek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen” (Ésa 49:16).

Tizenöt év telt el azóta. Nem tudom, mikor telt el! Nem érzem, hogy negyvenkét éves lennék, hanem csak tizenöt. Tizenöt év, amely alkalmat adott átértékelni az élet értelmét. Az előttem levő éveket nem magamnak, hanem Istennek és embertársaimnak akarom szentelni.

Az élet olyan, amilyen! Akarva akaratlanul át kell mennünk viszontagságain. Egy dolgot azonban nem szabad elfelejtenünk: akár élünk, akár meghalunk, a világon a legbiztosabb hely az Ő tenyerében van! ■

Doinița Ciobanu
tanár és Bákóban él.

Biztonságban van a gyermeked?

Megígértem az előbbi cikkben, hogy vizs-
szatérek a gyerekeink szempontjából
annyira fontos témára. Nem csupán
akkor fejezzük ki szeretetünket gyermekeink
iránt, amikor vágyunk arra, hogy otthonaink-
ban legyenek, élelmet, ruházatot és nevelést
biztosítunk nekik, hanem akkor is, amikor kife-
jezzük gondoskodásunkat és megoltalmazzuk
őket a gyerekkorukat fenyegető veszélyektől.
A parancs, amit Isten Ádámnak adott arra vonat-
kozóan, hogy gondozza az Édenkertet, nem
csak a környezettel szembeni kötelességre utalt,
hanem arra is, hogy családtagjainknak szükség-
gük van a mi oltalmunkra.

Az UNICEF értelmezése szerint a „gyermek-
védelem” az erőszak megelőzését és az erőszakra,
valamint a gyerekek kihasználására és a gyere-
kekkel való visszaélésekre – beleértve a kereske-
delmi célú nemi kihasználást, a gyerekkereske-
delmet, illetve a gyerekek megcsonkítását – való
választ jelenti.¹

Világszinten számos szervezet felvállalta a
gyerekek elleni visszaélések megelőzését, vala-
mint az elkövetők leleplezését, bíróság elé állítá-
sát és felelősségre vonását. E szervezetek közül
megemlítjük a következőket:

– UNICEF – orvosi ellátást, vizet, élelmet,
nevelést, valamint természeti katasztrófák ese-
tén segítséget nyújtó szervezet. Több mint 150
országban tevékenykedik.

– „Mentsétek meg a gyerekeket!” – politikától,
vallástól független szervezet, amely a gyerekek
jogaiért küzd.

Ám bármilyen sokat is fektetnénk olyan szer-
vezetekbe, amelyek gyerekek millióinak a jogait
védik, bármilyen nagy erővel lépne is fel a ren-
dőrség a gyerekek elleni nemi visszaélésekkel
szemben, semmi sem helyettesítheti a szülő
kötelességét, hogy védelmeznie kell gyermekét.
Mielőtt a nemzetközi szervezetek, a rendőrség,
az iskola vagy az egyház tenne valamit a gyerme-
kek védelmében, a te felelősséged – szerető édes-
anya és erős édesapa –, hogy megvédj gyerme-
kedet, tiszta környezetet biztosíts számára, vedd
körül a gyerek számára láthatatlan védőhálóval
és biztosítsd számára a boldog gyermekkort.

Íme, néhány módszer, amelyek által megvéd-
hetjük gyermekeinket a nemi zaklatóktól:

**1. Beszélj gyermekednek a nemi visszaélé-
sekről.** Biztos vagyok abban, hogy nem szeret-
néd, ha egy visszaélést elkövető személy tartana
szexuális nevelést a gyerekednek. Terror nélkül
értesd meg vele, hogy kötelessége visszautasítani
minden utalást, meghívást vagy provokációt,
ami felnőttektől, vagy nagyobb gyerektől érke-
zik intim testrészeivel kapcsolatosan. Már régen
leáldozott az ideje annak a felfogásnak, misze-
rint „szégyen beszélni a gyerekek ezekről a dol-
gokról”. Ha szégyenletesnek tartod beszélni vele
és önvédelemre nevelni őt, akkor biztos lehetsz
abban, hogy majd a nemi visszaélő a maga mód-
ján, megfelelő tapintattal és bátorsággal fogja
mindezt elmagyarázni neki, ámde ez lesújtó lesz
mind a gyerek, mind a szülő számára.

**2. Tanítsd meg a gyermeket, hogy ne legyen
egyetlen titka sem előtted,** akár felnőttől – tanár,
edző, lelkész, tanító – kapott ajándékról van szó,
akár valaki „titkos” tervéről, hogy meglepetést
szerezzen a szülőknek. Magyarázd el a gyerek-
nek, hogy nincs nagyobb – és sajnos kellemet-
lenebb – „meglepetés”, mint az, hogyha perverz

személyek visszaélést követnek el vele szemben. Vésd jól az elmédben: a szexuális zaklatónak abban áll a sikere, hogy megbizonyosodik a gyerek titoktartásáról.

3. Folyamatosan tartsd megfigyelés alatt a gyerek tevékenységeit. Egyetlen, a gyerekekkel kapcsolatba kerülő felelős, hivatalos személynek se előlegezz *feltétel nélküli* bizalmat. Akár zongoratanárról vagy teniszedzőről, akár vallási vezetőről vagy öskervezetőről van szó. Mindig tarts egy kis távolságot – természetesen úgy, hogy ne legyen látható kívülről –, amely távolság biztosítsa azt a belső nyugalmat, amely abból fakad, hogy minden körülményben tudod, milyen személy az, akivel kapcsolatban áll a gyereked.

4. Ne engedd el a gyereket kirándulásra vagy találkozóra, vagy a tanár/lelkész/edző lakására, ha nincsenek más gyerekek is a társaságban. Magyarázd el a gyerekeknek, hogy nem megengedett dolog, hogy egy ágyban vagy akár egy hálószobában aludjon egy felnőttel. Ez legyen szabály számára az utazás körülményeitől és az időjárástól függetlenül.

5. Imádkozz, imádkozz és imádkozz! Naponta kérd Isten oltalmát gyerekeidre. Csak a te védelmed nem elég. Ne bízz abban a képességedben, hogy ellenőrzésed alatt tarthatsz és meg tudsz előzni minden helyzetet, ami veszélybe sodorná gyerekeid életét. Kérd Jézust úgy, ahogyan Anna is kérte, miután Sámuel a templomban hagyta. Ne szűnj meg naponta imádkozni oltalmáért.

A képernyő mögött rejtőzködő gonosztevők

Az internet kimeríthetetlen információforrás lehet bármilyen szinten és területen. De a veszélyek, amelyeket a felügyelet nélküli internethozzáférés magában rejt, nagyok, mivel az internet mindent megad, amit keresel.

Frank York – az *A család központjában* elnevezésű keresztény szervezet volt szerkesztője – mondta: „Az internet talán az egyik legnagyobb veszély a gyerekeidre nézve..., mivel... azonnali hozzáférésük van a legperverzebb képekhez és anyagokhoz.”²

Mi szülők gyakran büszkélkedünk gyerekeink számítógépkezelői ismereteivel, képességeivel. Amit mi öt év alatt tanulunk meg, ők néhány hét alatt felfogják. Ám hányszor gondoltunk arra, hogy milyen veszélyeket jelent ez a „trójai faló”?

Anélkül, hogy a pornográfia, a szexualitás, a trágár anyagok veszélyeit említeném – ez az erkölcsi szemét megbénítja a lélek ösvényeit, amelyek normális emberi kapcsolatok felé vezetnek –, hangsúlyoznám a képernyő mögött található gonosztevők kitartását és erőszakosságát.

Az *Eltűnt és Kihasztnált Gyerekek* Amerikai Országos Központja 2000 júniusában közzétette egy felmérés eredményét, amelyet 5001, 10 és 17 év közötti fiatalon végeztek el:

- 20%-uk vallotta, hogy interneten keresztül ismeretlen személyektől kapott szexuális ajánlatot;
- úgy vélik, hogy az ajánlattevők 48%-a 18 év-nél fiatalabb;
- a kérértlen ajánlatokat kapók 66%-a lány, 34%-a pedig fiú;
- az esetek 65%-a a „chat szobában” történt;
- az ajánlatok 24%-a „közvetlen üzenet” volt;
- 25%-uk vallotta, hogy az üzenethez fénykép is volt csatolva, amelyek hiányos öltözékű személyeket, vagy nemi kapcsolatot létesítő személyeket ábrázoltak.

További eredmények:

- vélik, hogy az interneten a szexuális zaklatás veszélyének kitett gyerekek száma 5,4 és 6,4 millió között mozog;
- az esetek 71%-ában akkor szólítják meg a gyerekeket, amikor azok különböző dolgokat keresgélnek az interneten;
- az esetek 28%-ában e-mail üzenetben szólítják meg a gyerekeket;
- az incidensek 65%-a otthoni számítógépen keresztül, 15%-a az iskolában, 3%-a pedig a könyvtárban történt.³

Íme, a szexuális zaklatás jellegzetes példája. Tonney Allman, az *Internetes ragadozók* című könyvében leírja egy londoni orvos, Julian Morrell (42 éves) esetét, aki pedofil volt. 2004-ben az interneten kapcsolatba lépett egy 14 éves lánnyal, a következő találkozóhelyen: *Pre-Teen Chat Room*. Az volt a terve, hogy találkozzon jövődébéli áldozataival. Eltitkolta életkorát, és beszélgetett egy Welsh nevű lánnyal, aki abban az időben csupán 14 éves volt. Julian azt állította magáról, hogy 15 éves. Több hónapon át leveleztek e-mailen. Emellett számos üzenetet küldött a lánynak. Végül pedig elnyerte a lány bizalmát, míg egy napon, amikor Julian felajánlotta a találkozást, Welsh beleegyezett. A férfi egy, az otthona közelében levő üres telekre hívta meg a lányt. A találkozón kiderült, hogy Julian nem 15 éves. Ám tovább tagadta az igazságot, azt állítva, hogy 32 éves. Kapcsolatuk egy hónapig tartott, míg a lány szülei tudomást szereztek róla. A férfit letartóztatták, de Welsh emiatt nagyon sokat szenvedett. Őszintén hitte, hogy Julian szereti őt. A rendőrség később az orvos személyi számítógépén gyermek-pornográf anyagok tömkelegét találta. Ő tulajdonképpen nem szeretetet, hanem a gyerekekkel való bűnös érintkezést kereste.⁴

Habár az internetes bűnözők módszerei sokkal összetettebbek, mint klasszikus esetekben, mégis ugyanazt a célt követik: perverz, szexuális vágyaik kielégítését anélkül, hogy figyelembe vennék a gyerekekre váró kellemetlen következményeket.

Hogyan védjük meg gyermekeinket ezektől a gonosztevőktől?

Első megoldásként folyamodjunk szakosodott intézményekhez – pl. rendőrség –, hogy megállítsák, vagy legalábbis csökkentse az interneten a gyerekek elleni szexuális visszaélések számát.

Íme, mit mond Helen Penn, a *Child Exploitation and Online Protection* szervezet nevelési programjának vezetője: „Ha minden rendőr napi 24 órát töltene is az interneten, ez még akkor is kevésnek bizonyulna, hogy megvédjenek minden internetező gyermeket. Szülőként neked kell arra nevelned a gyerekedet, hogy megvédje önmagát.”⁵

Így tehát a legbiztosabb megoldás az marad, ha tudatosítjuk a felelősséget, amelyet a szülőknek fel kell vállalniuk gyerekeik nevelésében és azok felügyeletében, amikor az interneten vannak.

Íme, néhány javaslat a gyerekek védelme érdekében:

1. Kérd a gyereket, hogy ígérje meg:
 - az interneten megismert egyetlen személynek sem mond el magáról és családjáról személyes információkat: telefonszám, lakcím, iskola, ahova jár;
 - sosem megy el személyes találkozóra olyan személlyel, akivel csak üzenetek által kommunikál már hosszabb ideje;
 - sosem küld személyes vagy családtagjairól készült fényképet interneten ismeretlen személynek;
 - azonnal értesíti a szülőket, ha az interneten szexuális tartalmú üzeneteket kap.

2. A számítógép képernyőjét helyezték jól látható helyre, ahol bármikor ránézhetnek, így csökkentve a titkolózás lehetőségét, amelyet a zaklatók nagyon jól ki tudnak használni.

3. Időnként ellenőrizték, hogy milyen internetoldalat látogat a gyereketek. Minden számítógép megőrzi a látogatott oldalak listáját.

4. Ne feledjétek, hogy léteznek szűrőprogramok, amelyekkel ellenőrzés alatt tarthatjátok a számítógépet és megóvhatjátok a gyereket a veszélyes oldalaktól.

A nemi zaklatók valóságos veszélyt jelentenek gyerekeinkre nézve. Akár az iskolában, a tornateremben, az uszodában, a zongorateremben, a gyülekezetben vagy a tenispályán vannak, ők nagyon jól tudják, miként vesztegesék meg és tegyék saját játékszerükké a gyereket. Ám a szülőknek előjoguk, felelősségük, de erkölcsi kötelességük is, hogy megvédjék gyerekeiket megfelelő nevelés biztosításával, így megelőzhetik a drámai eseményeket.

„Ímé, az Úrnak öröksége a fiak...” (Zsolt 127:3). Uram, adj bölcsességet, szeretetet és erőt, hogy megvédhessük őket! ■

Dr. Mihail Baciu
lelkész az egyesült
államokbeli Spring-
fieldben.

1. http://www.unicef.org/protection/files/What_is_Child_Protection.pdf

2. Frank York and Jan LaRue, *Protecting Your Children in an X-Rated World* (Tyndale House Publishers, 2002)

3. Emma Carlson Berne, *Online Pornography* (Detroit: Greenheaven Press – 2007), 124. old.

4. Tonney Allman, *Internetes ragadozók* (Yanckton, SD: Errickson Press, 2007), 14–15. old.

5. Julian Sher, *Caught in the Web* (New York: Carroll & Graf Publishers, 2007), 283. old.

ÚJ folyóirat gyermeknek

NOTA 10*

A Viața și Sănătate Kiadó nagy örömeire szolgál, hogy egy gyerekeknek szóló folyóiratot indíthat útjára. A *Nota 10* folyóiratról van szó, amelyet a világ legnagyobb adventista kiadójától, a Casa Publicadora Brasileira-tól vetünk át.

A 40 oldalas, színes képekkel illusztrált kiadvány a 7–11 éves korosztályt szeretné megszólítani. Általános műveltségi ismereteket, játékokat, tevékenységeket, tanulságos elbeszéléseket, és sok más, gyerekeknek szánt meglepetést tartalmaz.

A *Nota 10* folyóiratot az különbözteti meg hasonló kiadványoktól, hogy célul tűzte ki a gyerekek angol nyelvtanítását. A folyóirat egyes oldalai olyan cikkeket és anyagot tartalmaznak, amelyek elősegítik a gyerek angol szókincsének bővítését és egyes nyelvtani fogalmak elsajátítását.

A gyerekeknek alkalmuk adódik számról számra megismerkedni a folyóirat hőseivel, azzal a baráti körrel, amelynek tagjai a következők: Nucuț, Luiza, Cosmin, Simon, Gina és Charlie, de ne feledkezzünk meg Arhimede kiskutyusról és Minerva kiscicáról sem. A rajzfigurák mellett a gyerekek kellemes időtöltés közben tanulhatnak és játszhatnak.

A Viața și Sănătate Kiadó küldöttsége 2012-ben meglátogatta a Casa Publicadora Brasileira kiadóhivatalt, és tárgyalásokat folytatott a *Nosso Amiguinho* folyóirat román nyelvű kiadása érdekében. A hazai kiadóhivatal szerkesztőségi igazgatója, Christian Sălcianu testvér válaszolt néhány, e folyóirattal kapcsolatos kérdésre.

A braziliai adventista testvéreink kiadói tervei között milyen helyet foglal el a *Nota 10*?

C.S.: Ez a legfontosabb gyermekfolyóirat. A Casa Publicadora Brasileira 100 éves fennállásának megünneplésén (2000-ben) alkalmam volt belelapozni egy nyomtatott albumba és ott láttam a *Nosso Amiguinho* egyik, 1953-ban nyomtatott címlapját. Más szóval, ez a folyóirat már akkor létezett, amikor a mai gyerekek nagyszülei voltak gyerekek. Jelenleg lényegében két folyóirat van, ami különböző korosztályoknak szól: *Nosso Amiguinho* és *Nosso Amiguinho Junior*.

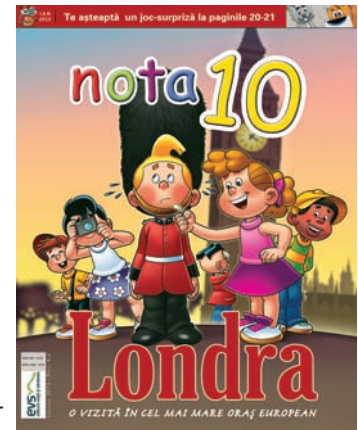
Braziliában milyen a lap fogadtatása?

A példányszámok önmagukért beszélnek. Utánanéztem a szerkesztői keretben feltüntetett példányszámoknak. A *Nosso Amiguinho* 110 000 példányban jelenik meg, a *Junior* változat pedig 40 000 példányban. A két kiadvány havonta elérí az elképesztő 150 000 példányszámot. El kell mondanom, hogy Braziliában sokkal nagyobb az egyház, mint Romániában, és ott erőteljesen terjesztik a kiadványokat. Másfelől pedig, a folyóiratot a könyvevangélisták is terjesztik, így a nem adventistákhoz is eljut. Láttam egy *Nosso Amiguinho in English* folyóiratot is, amely lehetőséget biztosít a gyerekeknek a nyelvtanulásra.

Más országok is átvették ezt a folyóiratot?

Igen. Egy ilyen, hagyományokkal rendelkező és népszerű lapot nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ugyanilyen címmel jelenik meg Spanyolországban, Portugáliában és az Egyesült Államokban is. Hogy milyen az ottani fogadtatás? Portugáliában 2012-ben havonta 35 000 példány jelent meg. Nos, mi is csatlakozunk a kiadói nagycsaládhoz, amely terjeszti ezt a sikeres olvasmányt. Reméljük, hogy kis barátaink is értékelni fogják a *Nota 10* folyóiratot! ■

* A folyóirat román nyelven jelenik meg.

Florin Bică,
szerkesztő, Viața și
Sănătate Kiadó

Ki vagyok?

1. Isten képére, a föld porából lettem teremtve. Az Úr életet lehelt belém és élő lélek lettem. Ki vagyok? (1Móz 1:27; 2:7)
2. Az Úr Isten teremtett engem egy emberi oldalbordából. Ki vagyok? (1Móz 2:22)
3. Az első földi szülők elsőszülött gyermeke vagyok. Földműveléssel foglalkozom. Ki vagyok? (1Móz 4:1)
4. Édesapámat Lámekhnnek hívták. Én építettem az első hajót. Ki vagyok? (1Móz 5:29; 6:14)
5. Noé volt az édesapánk. Ott voltunk vele a bárkában. Kik vagyunk? (1Móz 6:10)

Találjátok meg az alábbi betűhalmazban a válaszokat:

Alina Chirileanu,
társigazgató,
Gyermekosztály,
Román Unió

K	Ú	S	F	K	U
H	J	E	T	A	N
Á	D	Á	M	I	B
M	É	R	F	N	V
Ü	V	V	S	E	B
N	O	É	A	Ó	T
Z	M	G	H	W	D

Tegyünk jót egymással!

„Annak okáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel.” (Gal 6:10)

Altalános tekintetben Pál tanácsa összhangban van a szokásos bibliai hangvétellel. A keresztényi élet az embertársak érdekében végzett szolgálatra összpontosít. Ám az igében található pontosítás – „kiváltképpen a mi hitünknek cselédeivel” – kicsit elgondolkoztat. Legalábbis kijelentések szintjén a mai elvárások valami ilyesmit követelnek meg: „vallási hovatartozástól függetlenül”. Sőt, mi több, az Üdvözítő azt tanácsolta, hogy tegyünk jót azokkal, akik gyűlölnék bennünket, és figyelmeztetett, hogy ne azokat lássuk vendégül, akikről hasonló meghívást várhatunk (Lk 6:27-34; 14:12-14).

Hogyan kell értenünk tehát a „kiváltképpen a mi hitünknek cselédeivel” kijelentést? Íme, néhány gyakorlati válasz.

Tegyünk jót azokkal, akikről gondoskodnunk kell

Elsődleges felelősség hárul ránk a családdal és a gyülekezettel szemben. Amikor mindenki teljesíti kötelességét a hozzá közel állókkal szemben, a társadalom és az egyház jól fog működni. Pál nagyon határozott e tekintetben: „Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél” (1Tim 5:8).

Néha elég nehéz jót tenni a családtagokkal. Ehelyett mindent megmozgatunk, hogy különleges dolgokat tegyünk ismeretlen személyek érdekében. Megtörténik, hogy minél jobban ismerünk valakit, annál könnyebben találunk érveket, és azt állítjuk, hogy nem érdemli meg a segítséget. Ez nagyon szomorú dolog. Ne fedjük, hogy Isten számára ahhoz, hogy segítségünkre siessen, nem érdemünk volt az érv, hanem a mi nagy szükségállapotunk!

Egyházunk, a jócselekedetek iskolája

A „kiváltképpen a mi hitünknek cselédeivel” tanács teszi az egyházat a tanítványság jó táptalajává, olyan iskolává, ahol tapasztalatok által tanulunk. Kezdjük el kis horderejű terveket megvalósítani hitünk családjában. A megszerzett tapasztalattal majd bővíthetjük tevékenységi körünket távolabbi személyek felé.

A gyümölcsöző jócselekedet

Azt hiszem, hogy a fenti kijelentés magyarázata nem úgy tekinti az egyház tagjait, mint a szeretet cselekedeteinek végpontját, hanem mint olyanokat, akik megsokszorozzák a kapott ajándékokat és továbbadják még nagyobb szeretettel.

Pál apostol tanácsát a következőképpen alkalmazhatnánk személyre szabottan:

„*Kiváltképpen*” a gyülekezetben levő szülőkkel. Amikor azzal az érzéssel térnek haza az istentiszteletről, hogy szeretetet, megértést, támogatást tapasztalnak az előttük álló nehézségekben, akkor bölcsőbbek, kedvesebbek és türelmesebbek lesznek gyerekeikhez. A jó, amit kaptak, még nagyobb jót fog gerjeszteni, és ezt az áldást az egész család tapasztalni fogja.

„*Kiváltképpen*” a gyülekezetben levő szakemberekkel. Amikor dolgozni mennek, jó lesz a lelkiállapotunk, hozzáértéssel dolgozhatnak, nem fognak tévedni és odafigyelnek majd megrendelőik elvárásaira. A jó, amit ők kaptak, sok más embert boldoggá tehet.

„*Kiváltképpen*” az egyházban levő tanítókkal és tanárokkal. Ha szombatban bizalmunkról, tiszteletünkéről és támogatásunkról biztosítjuk őket, akkor hétfőn az osztályterembe lépve készek lesznek továbbadni tanulóiknak, hallgatóiknak azt, amit kaptak.

„*Kiváltképpen*” az orvosokkal, akik kórházakban, rendelőkben és egészségügyi központokban dolgoznak. Ha imádkozunk érettük és kifejezzük értékelésünket a társadalomban felvállalt szerepükért, ha mint gyülekezet segítjük őket munkájukban, akkor ők tapasztalni fogják ezt a segítséget, és a betegekkel való első találkozáskor már bölcsőbbek és szeretetteljesebbek lesznek. Amit a gyülekezetben áldásként közvetítünk feléjük, az megsokszorozódik és nagyon sok emberhez eljut.

„Az Üdvözítő drága életét adta azért, hogy létrehozson egy közösséget, amely képes lesz arra, hogy törődjék a megszorodott és megkísértett lelkekkel.” (Jézus élete, 546. old.) ■

Adrian Bocăneanu
a bukaresti Popa Tatu
gyülekezet lelkésze.

gyógyulás

MEGLÁTÁSOK, ELVÁRÁSOK ÉS MEGVALÓSÍTÁS;
TUDOMÁNYOS, LELKI ÉS KULTURÁLIS
MEGKÖZELÍTÉS

EURÓPAI EGÉSZSÉGÜGYI KONFERENCIA

ELŐZETES A TÉMÁKBÓL:

- ÖRÖKLETES TÉNYEZŐK
- A GYÓGYULÁS FOLYAMATÁBAN
- AZ ÉLETMÓD SZEREPE A GYÓGYULÁSBAN
- ÉRZELMEK, BETEGSÉGEK ÉS GYÓGYULÁS
- GYÓGYULÁS ÉS ORVOSTUDOMÁNY
- HIT ÉS GYÓGYULÁS

ELŐADÓK:

Ted Wilson, Allan Handsides, Peter Landless, Gary Fraser, Winston Craig,
Gary Hopkins, Duane McBride és sokan mások

KIK VEHETNEK RÉSZT?

Orvosok, fogorvosok, egészségügyi asszisztensek, gyógytornászok, lelkesek,
egészségügyi nevelők, terapeuták, pszichológusok, szociális asszisztensek, egyetemisták,
üggyintézők, egészségügyi szolgáltatásban dolgozók és bárki, akit érdekel az orvosi ellátás.

IRATKOZZON FEL MOST

www.european-health-conference.org

PRÁGA, CSEH KÖZTÁRSASÁG
2013. ÁPRILIS 29 – MÁJUS 4.

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH
Inter-European Division*
Euro-Asia Division
Trans-European Division

* Previously Euro-Africa Division

health
MINISTRIES
DEPARTMENT

